

Hodnocení a návrh podpory rozvoje konkurenceschopnosti mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko

Bc. Lucie Orlová

Diplomová práce
2025

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta managementu a ekonomiky
Ústav regionálního rozvoje, veřejné správy a práva

Akademický rok: 2024/2025

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení:	Bc. Lucie Orlová
Osobní číslo:	M23319
Studijní program:	N0413A050031 Management a marketing
Specializace:	Management veřejné správy a regionálního rozvoje
Forma studia:	Kombinovaná
Téma práce:	Hodnocení a návrh podpory konkurenceschopnosti mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko

Zásady pro vypracování

Úvod

Definujte cíle práce a použité metody zpracování práce.

I. Teoretická část

- Zpracujte literární rešerši pro oblast konkurenceschopnosti v regionálním rozvoji.

II. Praktická část

- Charakterizujte Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko a analyzujte faktory ovlivňující konkurenceschopnost mikroregionu.
- Identifikujte základní rozvojové problémy v návaznosti na podporu konkurenceschopnost vybraného mikroregionu.
- Představte návrh podpory rozvoje konkurenceschopnosti Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko.

Závěr

Rozsah diplomové práce: **cca 70 stran**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

HUGGINS, Robert. The Global Competitiveness of Regions. Abingdon, Oxon: Routledge, 2014. ISBN 9780203799130.
HUGGINS, Robert a THOMPSON, Piers (eds). Handbook of Regions and Competitiveness: Contemporary Theories and Perspectives on Economic Development. Cheltenham: Edward Elgar, 2017. ISBN 9781783475001.
KRAFTOVÁ, Ivana; MAŠTÁLKA, Martin; MATĚJA, Zdeněk; SVOBODA, Ondřej a ZDRAŽIL, Pavel. Bezpečný rozvoj regionu: základní koncept. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 9788075522610.
PAVLÍK, Marek. Regiony budoucnosti: spolupráce, bezpečí, efektivita: Inspirace pro rozvoj měst a regionů s příklady dobré praxe. Praha: Grada, 2020. ISBN 9788027113101.
PROVAZNÍKOVÁ, Romana. Financování měst, obcí a regionů: teorie a praxe. 3. aktualizované a rozšířené vydání. Praha: Grada, 2015. ISBN 9788024756080.

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Lukáš Danko, Ph.D.**
Ústav regionálního rozvoje, veřejné správy a práva

Datum zadání diplomové práce: **10. února 2025**
Termín odevzdání diplomové práce: **25. dubna 2025**

L.S.

doc. Ing. Michal Pilík, Ph.D.
děkan

doc. Ing. Michal Pilík, Ph.D.
garant studijního programu

Ve Zlíně dne 10. února 2025

PROHLÁŠENÍ AUTORA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb., v platném znění bez ohledu na výsledek obhajoby;
- diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- jedno vyhotovení diplomové práce v listinné podobě bude ponecháno Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně k uložení;
- na moji diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- podle § 60 odst. 1 autorského zákona má Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – diplomovou práci – nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky diplomové práce využít ke komerčním účelům;
- pokud je výstupem diplomové práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá; neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji, že

- jsem na diplomové práci pracoval(a) samostatně a použitou literaturu jsem řádně citoval(a); v případě publikace výsledků budu uveden(a) jako spoluautor;
- odevzdaná verze diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou obsahově totožné.

Ve Zlíně, dne

.....
podpis autora

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá posílením konkurenceschopnosti Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko. Cílem je zhodnotit aktuální stav a navrhnout projekt, který přispěje k dalšímu rozvoji mikroregionu. Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Teoretická část se věnuje pojmům regionálního a místního rozvoje, konkurenceschopnosti a spolupráci obcí v ČR. Praktická část zahrnuje analýzu faktorů ovlivňujících konkurenceschopnost, rozhovory se stakeholdery a SWOT analýzu. Výstupem je návrh projektu na podporu podnikatelského prostředí a zvýšení povědomí o mikroregionu.

Klíčová slova: Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, dobrovolný svazek obcí, konkurenceschopnost, regionální rozvoj

ABSTRACT

This thesis focuses on strengthening the competitiveness of the Valašské Meziříčí-Kelč microregion. The aim is to assess the current situation and propose a project that supports its further development. The thesis is divided into theoretical and practical parts. The theoretical section covers regional and local development, competitiveness, and intermunicipal cooperation in the Czech Republic. The practical part includes an analysis of competitiveness factors, interviews with key stakeholders, and a SWOT analysis. The outcome is a project proposal aimed at supporting the local business environment and increasing awareness of the microregion.

Keywords: Microregion Valašské Meziříčí-Kelč, voluntary association of municipalities, competitiveness, regional development

Ráda bych touto cestou poděkovala vedoucímu mé diplomové práce, panu Ing. Lukáši Dankovi, Ph.D., za jeho cenné odborné rady a čas, který mi věnoval.

Velké poděkování patří také mé rodině za jejich neustálou podporu a trpělivost po celou dobu mého studia.

V neposlední řadě děkuji všem respondentům, kteří byli ochotni podělit se o své zkušenosti a názory a tím přispěli k realizaci této práce.

OBSAH

ÚVOD.....	13
CÍLE A METODY ZPRACOVÁNÍ PRÁCE.....	14
I TEORETICKÁ ČÁST	15
1 REGIONÁLNÍ ROZVOJ	16
1.1 REGION	16
1.2 REGIONÁLNÍ POLITIKA	17
1.3 REGIONÁLNÍ ROZVOJ	17
1.4 NÁSTROJE A STRATEGIE PODPORY REGIONÁLNÍHO ROZVOJE	18
1.4.1 Strategie regionálního rozvoje ČR 2021+	19
2 MÍSTNÍ ROZVOJ.....	20
2.1 DEFINICE MÍSTNÍHO ROZVOJE.....	20
2.2 MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ	20
2.3 KOMUNITNĚ VEDENÝ MÍSTNÍ ROZVOJ.....	21
2.3.1 Komunitně vedený místní rozvoj ve městech (CLLD-U).....	22
2.4 METODA LEADER	22
3 REGIONÁLNÍ KONKURENCESCHOPNOST	24
3.1 FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ REGIONÁLNÍ KONKURENCESCHOPNOST	24
1. Lidské zdroje	25
2. Věda a výzkum + inovace	26
3. Ekonomická struktura	26
4. Přímé zahraniční investice	27
5. Dopravní a telekomunikační infrastruktura	27
6. Kvalita životního prostředí.....	27
3.2 HODNOCENÍ REGIONÁLNÍ KONKURENCESCHOPNOSTI	30
3.2.1 SWOT analýza	31
3.3 NÁSTROJE FINANČNÍ PODPORY KONKURENCESCHOPNOSTI.....	32
4 MEZIOBECNÍ SPOLUPRÁCE PRO 21. STOLETÍ	35
4.1 PARTNERSTVÍ	36
4.1.1 Private Partners Partnership	36
4.2 DOBROVOLNÉ SVAZKY OBCÍ	37
4.2.1 Financování dobrovolných svazků obcí.....	37
4.3 MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINA	38
4.4 SPOLEČENSTVÍ OBCÍ	39
4.4.1 Kritéria vzniku	39
4.5 SHRNUTÍ FOREM MEZIOBECNÍ SPOLUPRÁCE.....	40

II	PRAKTICKÁ ČÁST	41
5	MIKROREGION VALAŠSKOMEZIŘÍČSKO-KELEČSKO	42
5.1	CHARAKTERISTIKA MIKROREGIONU VALAŠSKOMEZIŘÍČSKO-KELEČSKO	42
6	FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ KONKURENCESCHOPNOST MIKROREGIONU VALAŠSKOMEZIŘÍČSKO-KELEČSKO	45
6.1	LIDSKÉ ZDROJE	45
6.1.1	Vývoj počtu obyvatel	45
6.1.2	Věková struktura	46
6.1.3	Nezaměstnanost	48
6.1.4	Vzdělanostní struktura	49
6.2	EKONOMICKÁ STRUKTURA	50
6.2.1	Podnikatelské subjekty	50
6.2.2	Zemědělství	51
6.3	OBČANSKÁ VYBAVENOST	52
6.3.1	Školská zařízení	52
6.3.2	Zdravotnictví a sociální služby	52
6.3.3	Dostupnost základních služeb	53
6.3.4	Sportovní infrastruktura	54
6.3.6	Cestovní ruch	55
6.4	DOPRAVNÍ A TELEKOMUNIKAČNÍ INFRASTRUKTURA	56
6.4.1	Dopravní infrastruktura	56
6.4.2	Technická infrastruktura	58
6.4.3	Odpadové hospodářství	58
7	ZHODNOCENÍ SOUČASNÉHO STAVU	60
7.1	REALIZOVANÉ ROZHOVORY	60
7.1.1	Vyhodnocení rozhovorů	62
7.2	REALIZOVANÉ PROJEKTY	64
7.2.1	Československé dny mikroregionů Valašskomeziříčsko-Kelečsko a Medzihorie	64
7.2.2	Zefektivnění komunikace s veřejností v Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko	65
7.2.3	Zefektivnění strategického řízení a plánování v DSO Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko	65
7.2.4	Místní akční plán rozvoje vzdělávání v ORP Valašské Meziříčí III	66
7.3	SWOT ANALÝZA	67
8	NÁVRHOVÁ ČÁST	68
8.1	PROJEKT ZAMĚŘENÝ K POSILOVÁNÍ PODNIKATELSKÉHO PROSTŘEDÍ A INFORMOVANOSTI V REGIONÁLNÍM KONTEXTU	68
8.1.1	Popis projektu	68
8.1.2	Cíle projektu	69
8.1.3	Cílové skupiny projektu	70
8.1.4	Konkrétní aktivity projektu	72

8.1.5	Časová analýza.....	74
8.1.6	Finanční analýza.....	77
8.1.7	Analýza rizik	77
8.1.8	Očekávané přínosy	79
8.2	SHRNUTÍ PROJEKTU	81
ZÁVĚR		82
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....		83
SEZNAM OBRÁZKŮ		88
SEZNAM TABULEK.....		89
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK		90

ÚVOD

Tato diplomová práce se zaměřuje na problematiku rozvoje konkurenceschopnosti Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko, který se nachází ve Zlínském kraji a spadá do regionu soudržnosti Střední Morava. Sdružení tvoří města Valašské Meziříčí a Kelč a dále obce Branky, Choryně, Jarcová, Kladeruby, Krhová, Kunovice, Lešná, Loučka, Mikulůvka, Oznice, Podolí, Police, Poličná, Střítež nad Bečvou, Velká Lhota a Zašová.

Tento mikroregion představuje formu meziobecní spolupráce na úrovni regionu. Dobrovolný svazek obcí, označovaný jako mikroregion, je vytvořen na základě zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. Jeho hlavním cílem je spolupráce členských obcí směřující k dosažení společného rozvojového záměru, který má přímý dopad na zlepšení životních podmínek a celkový rozvoj území.

Struktura práce je rozdělena na dvě hlavní části – teoretickou a praktickou. Teoretická část se věnuje vymezení pojmů regionálního a místního rozvoje, dále se zabývá problematikou konkurenceschopnosti na úrovni mikroregionů a popisem forem meziobecní spolupráce v České republice, mezi které patří dobrovolné svazky obcí, společenství obcí a místní akční skupiny.

V praktické části je podrobně analyzován Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, a to z hlediska faktorů ovlivňujících jeho konkurenceschopnost. Součástí je rovněž zhodnocení realizovaných projektů v rámci mikroregionu a zpracování SWOT analýzy, která shrnuje jeho silné a slabé stránky, stejně jako příležitosti a hrozby.

Nejdůležitější částí práce je návrhová část, která přináší konkrétní návrh zaměřený na podporu a další rozvoj konkurenceschopnosti Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko.

CÍLE A METODY ZPRACOVÁNÍ PRÁCE

Cílem této diplomové práce je na základě rozhovorů s vybranými respondenty identifikovat klíčové překážky i potenciální příležitosti, které ovlivňují podporu konkurenceschopnosti Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko. Na základě zjištěných poznatků bude navržen konkrétní projekt, jehož cílem bude přispět k dalšímu rozvoji a posílení konkurenceschopnosti tohoto území.

Mezi dílčí cíle práce patří zpracování teoretického rámce souvisejícího s řešenou problematikou, a to zejména v oblasti konkurenceschopnosti, regionálního a místního rozvoje. Dále bude cílem představit samotný mikroregion a provést analýzu faktorů ovlivňujících jeho konkurenceschopnost.

Teoretická část práce bude vycházet z literární rešerše odborných zdrojů z tuzemského i zahraničního prostředí. Bude se věnovat především tématům regionálního a místního rozvoje, možnostem spolupráce mezi obcemi v České republice a také regionální konkurenceschopnosti.

Praktická část se zaměří na detailní popis Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko. Jejím cílem bude zhodnotit silné a slabé stránky regionu, identifikovat příležitosti i hrozby, a to prostřednictvím SWOT analýzy. Hlavními zdroji dat budou statistické údaje Českého statistického úřadu a strategické dokumenty mikroregionu. Nedílnou součástí bude také kvalitativní výzkum založený na rozhovorech s relevantními aktéry v regionu.

Výsledkem výše zmíněných analýz bude návrh konkrétního projektu zaměřeného na posílení konkurenceschopnosti mikroregionu. Projektová část bude obsahovat podrobný popis navržených aktivit, včetně časového harmonogramu, rozpočtu a zhodnocení možných rizik spojených s realizací.

I TEORETICKÁ ČÁST

1 REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Regionální rozvoj je klíčovým tématem v oblasti ekonomického a sociálního rozvoje území, neboť se zabývá zlepšováním podmínek v jednotlivých regionech s cílem zvýšit jejich konkurenceschopnost, kvalitu života a ekonomickou výkonnost. Pochopení regionálního rozvoje vyžaduje nejprve jasné vymezení pojmu region, který je v odborné literatuře definován různými způsoby.

Tato kapitola se proto nejprve zaměřuje na pojem region a jeho různé typologie dle vybraných autorů. Následně bude představen koncept regionální politiky včetně jejího dělení dle klasifikace Evropské unie. Další část kapitoly se věnuje regionálnímu rozvoji, která poskytne teoretický rámec pro další část práce.

Závěrem budou představeny nástroje a strategie podpory regionálního rozvoje, přičemž hlavní důraz bude kladen na Strategii regionálního rozvoje ČR 2021+, která představuje klíčový dokument určující směr rozvoje českých regionů v nadcházejících letech.

1.1 Region

Podle Maiera a kol. (2012) lze termín **region** vnímat v různých významech, přičemž označuje území odlišující se podle specifických charakteristik. Obecně lze regiony rozdělit do několika kategorií:

1. **Fyzické regiony**, které se vyznačují jednotnými přírodními podmínkami a jsou přirozeně ohraničeny geografickými prvky, jako jsou pohoří, mořská pobřeží, velké řeky, jezera či rozsáhlé bažiny.
2. **Administrativně správní regiony**, jejichž hranice jsou pevně stanovené.
3. **Funkční regiony** představují území propojené společnými vazbami, které tvoří jeden celek. Jejich hranice nejsou pevně dané, ale spíše plynule přecházejí do okolních oblastí.

Region představuje územní celek různé velikosti, jehož vymezení se může lišit v závislosti na kontextu. V širším pojetí může označovat například oblast střední Evropy, zatímco v České republice se tímto termínem označují jak jednotlivé kraje, tak regiony soudržnosti, které zahrnují více krajů. Kromě toho lze za regiony považovat i menší územní

celky, například oblasti spadající pod obce s rozšířenou působností, případně mikroregiony. (Maier a kol., 2012)

Jáč a kol. (2010) rozdělují regiony podle různých hledisek, přičemž vymezují 7 základních typů. Mezi ně patří: geografické hledisko, funkční hledisko, členění podle účelu, rozdělení na základě konzistentnosti uskutečňovaných aktivit, klasifikace podle ekonomické výkonnosti, vymezení dle zákona ČR č. 248/2000 Sb. a regiony z pohledu regionální politiky EU.

1.2 Regionální politika

Víturka a kol. (2010) definují regionální politiku jako komplex přímých i nepřímých zásahů ze strany státu, případně nadnárodních organizací, regionálních samospráv, měst a obcí, které jsou zaměřeny na efektivní uspořádání hospodářských i mimoekonomických činností.

V rámci regionální politiky Evropské unie je uplatňován systém územního členění známý jako NUTS. Tento systém byl zaveden v roce 1988 s cílem zajistit jednotnou metodiku pro statistické sledování a analýzu ekonomických a sociálních podmínek v jednotlivých regionech.

Každý členský stát EU je podle tohoto systému rozdělen do tří hlavních úrovní statistických jednotek – NUTS I, NUTS II a NUTS III – přičemž klíčovým kritériem pro jejich vymezení je počet obyvatel daného území. Tento systém umožňuje efektivní srovnávání regionů napříč státy a poskytuje základ pro rozdělování finančních prostředků v rámci regionální politiky EU. V podmínkách ČR nejvyšší úroveň **NUTS I** odpovídá celému státu, **NUTS II** zahrnuje regiony soudržnosti a **NUTS III** představují jednotlivé kraje. Vedle tří úrovní NUTS existují i dvě nižší úrovně územního správního a statistického členění, které však nejsou rozhodující pro alokaci prostředků z fondů EU. Těmito úrovněmi jsou tzv. místní administrativní jednotky (LAU). V ČR **LAU I** odpovídá okresům a nejnižší úroveň **LAU II** zahrnuje obce. (Regiony regionální politiky)

1.3 Regionální rozvoj

Regionální rozvoj je komplexní koncept, jehož definice se v odborné literatuře i mezi jednotlivými institucemi liší v závislosti na konkrétním účelu a přístupu k vymezení regionu a rozvojových procesů. Přestože neexistuje jednotná, obecně uznávaná definice, lze regionální rozvoj chápat ve dvou hlavních rovinách: jako samotný proces rozvoje určitého

území a zároveň jako soubor aktivit realizovaných veřejnou správou, soukromým sektorem či neziskovými organizacemi s cílem tento rozvoj podpořit.

Regionální rozvoj zahrnuje několik vzájemně provázaných složek, mezi které patří ekonomický růst, sociální rozvoj a rozvoj dílčích oblastí, jako je například doprava či podnikání. V praxi často dochází k upřednostnění některých aspektů, přičemž je nezbytné vnímat jejich vzájemné souvislosti. Například ekonomický rozvoj je úzce propojen se sociálními faktory, jako je vzdělanost populace nebo demografické trendy, a také s environmentálními aspekty, které ovlivňují kvalitu života a tím i ekonomickou výkonnost regionu. Sociální a ekologické podmínky tak hrají zásadní roli v dostupnosti a kvalitě pracovní síly, čímž nepřímo ovlivňují i hospodářský potenciál daného území. (Maier a kol., 2012)

Viturka a kol. (2010) chápou regionální rozvoj jako dynamický proces, který nabývá na významu zejména v kontextu vstupu České republiky do Evropské unie a decentralizace veřejné správy. Regionální rozvoj se zde neomezuje pouze na hospodářský růst určitého území, ale zahrnuje i sociální a environmentální aspekty, přičemž klade důraz na udržitelný a harmonický rozvoj.

Regionální politika představuje souhrn opatření a strategií, které nejen stimulují ekonomický růst, ale také podporují sociální soudržnost a optimální využití prostoru. Moderní pojetí regionální politiky tak přesahuje původní představy o jejím čistě ekonomickém zaměření a zahrnuje širší souvislosti společenského rozvoje.

Důležitým prvkem regionálního rozvoje je rovněž kvalita podnikatelského prostředí, která odráží dlouhodobé vlivy aktivit podnikatelských i nepodnikatelských subjektů. Hodnocení tohoto prostředí přispívá k formulaci strategických rozhodnutí veřejné správy i podnikatelských subjektů, čímž se regionální rozvoj stává klíčovým faktorem pro zvyšování konkurenceschopnosti a dlouhodobé prosperity daného území. (Viturka a kol., 2010)

1.4 Nástroje a strategie podpory regionálního rozvoje

Regionální programy MMR představují efektivní prostředky, díky nimž lze příznivě působit na rozvoj oblastí, zejména těch znevýhodněných, strukturálně narušených nebo jinak postižených. (Podpora a rozvoj regionů, © 2025)

1.4.1 Strategie regionálního rozvoje ČR 2021+

Strategie regionálního rozvoje 2021+ představuje klíčový národní strategický dokument, který reflektuje principy regionální politiky Evropské unie a vymezuje priority regionálního rozvoje na období 7 až 10 let. Jeho hlavním záměrem je vytvářet vhodné podmínky pro rozvoj měst i venkovských oblastí prostřednictvím cílených opatření.

Hlavním cílem této strategie je identifikace tematických oblastí, v nichž je nezbytné či žádoucí uplatnit územně specifický přístup. Zároveň stanovuje způsoby realizace intervencí přizpůsobených různým typům území, což vede k posílení jejich konkurenceschopnosti, snižování regionálních disparit a podpoře udržitelného rozvoje. (Strategie regionálního rozvoje ČR 2021+, © 2025)

2 MÍSTNÍ ROZVOJ

Místní rozvoj je důležitým prvkem regionální politiky, který se zaměřuje na zlepšování podmínek v konkrétních lokalitách s využitím dostupných zdrojů a aktivní účasti místních aktérů. Na rozdíl od regionálního rozvoje, který se věnuje širším územním celkům, místní rozvoj zdůrazňuje zapojení komunity a specifické potřeby daného místa.

Tato kapitola nejprve vymezuje pojem místního rozvoje. Následně se zaměřuje na roli Ministerstva pro místní rozvoj, které je hlavním orgánem odpovědným za tvorbu politik a strategických dokumentů podporujících rozvoj na místní úrovni. Další část kapitoly pojednává o konceptu komunitně vedeného místního rozvoje, včetně jeho klíčových principů, a věnuje se také jeho specifickému uplatnění ve městech.

Závěrečná část kapitoly se soustředí na metodu LEADER, která představuje jeden z hlavních přístupů k podpoře místního rozvoje prostřednictvím iniciativy a spolupráce místních akčních skupin.

2.1 Definice místního rozvoje

Pike a kol. (2017) považují místní rozvoj za proces zaměřený na zlepšení ekonomické a sociální situace na územní úrovni, přičemž zahrnuje široké spektrum aktivit zaměřených na růst, konkurenceschopnost a udržitelnost konkrétního regionu nebo města. Místní rozvoj se často propojuje s politikami, které usilují o zisk investic nebo o konkurenceschopnost mezi různými územními jednotkami, jako jsou například státy nebo městské oblasti.

2.2 Ministerstvo pro místní rozvoj

Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR), které bylo zřízeno k 1. listopadu 1996, převzalo agendu po zaniklých ministerstvech hospodářství a pro hospodářskou soutěž v oblastech regionální politiky, politiky bydlení, správy domovního a bytového fondu, územního plánování, stavebního řádu, investiční politiky a cestovního ruchu. Ministerstvo rovněž zajišťuje činnosti týkající se vyšších územních samosprávných celků, měst, obcí a jejich sdružení. (Před 25 lety vzniklo ministerstvo pro místní rozvoj, 2021)

V oblasti regionálního rozvoje ministerstvo pro místní rozvoj vytváří a realizuje koncepční materiály a plány, nabízí podporu prostřednictvím různých programů a po přírodních katastrofách či jiných mimořádných událostech připravuje strategie na obnovu postižených oblastí. (Regionální politika a regionální rozvoj)

2.3 Komunitně vedený místní rozvoj

Komunitně vedený místní rozvoj (Community-Led Local Development, CLLD) představuje jeden z integrovaných nástrojů realizovaných v České republice v rámci programového období 2021–2027. Hlavním cílem těchto nástrojů je koordinovat podporu z různých zdrojů, čímž se zajišťuje posílení jejich vzájemného účinku. Soustředí se na konkrétní území, které je vymezeno působností jednotlivých místních akčních skupin. Tyto skupiny jsou tvořeny subjekty reprezentujícími veřejné a soukromé socioekonomické zájmy na subregionální úrovni. Na rozhodovacím procesu se podílejí všechny zainteresované strany, přičemž ani veřejné orgány definované vnitrostátními předpisy, ani žádná z jednotlivých zájmových skupin nemají rozhodovací většinu. (Komunitně vedený místní rozvoj, © 2025)

Provazníková (2015) uvádí, že CLLD se ve venkovském prostoru uplatňuje prostřednictvím místních akčních skupin, přičemž jeho součástí mohou být i města s méně než 25 000 obyvateli.

Evropská komise definovala několik klíčových principů pro fungování CLLD:

1. **Místní přístup zaměřený na subregionální oblasti** – finanční podpora je soustředěna do regionů, kde je nejvíce potřeba. Řešení jsou flexibilní a přizpůsobena aktuálním výzvám a příležitostem, aby pomoc přicházela ve správný čas a na správné místo.
2. **Partnerství vedené komunitou** – odpovědnost za rozvoj nesou místní aktéři napříč sektory – veřejným, soukromým i neziskovým. Tento přístup podporuje spolupráci, sdílení zdrojů a efektivnější využití znalostí.
3. **Integrovaná strategie spojující více sektorů** – rozvojová opatření jsou provázána mezi různými oblastmi, přičemž spolupráce probíhá nejen mezi místními subjekty, ale i s partnery na vyšších úrovních. Tímto způsobem lze lépe stanovit priority a zvolit efektivní přístupy.
4. **Podpora inovací** – v místních podmínkách je inovativní přístup klíčový pro vytváření nových trhů, produktů a služeb. Zahrnuje nejen ekonomické, ale i sociální inovace a nové způsoby organizace práce.

5. **Propojování a spolupráce** – místní komunity se vzájemně inspirují a nacházejí partnery ke spolupráci, což jim pomáhá posilovat své postavení v širším ekonomickém prostředí. (Blaško, 2017)

2.3.1 Komunitně vedený místní rozvoj ve městech (CLLD-U)

Od roku 2025 je Komunitně vedený místní rozvoj (CLLD) testován v rámci pilotního režimu i v městském prostředí jako efektivní integrovaný nástroj regionálního rozvoje. Městská varianta tohoto přístupu, označovaná jako CLLD-Urban (CLLD-U), zahrnuje realizaci komplexního souboru opatření, jejichž cílem je reagovat na specifické potřeby a priority na subregionální úrovni. Tento mechanismus přispívá k podpoře inkluzivního a udržitelného růstu, přičemž jeho implementaci zajišťují městské místní akční skupiny (MMAS). MMAS představuje subregionální partnerství spojující veřejný i soukromý sektor, přičemž uplatňuje přístup „zdola nahoru“. Tento přístup umožňuje, aby o klíčových rozvojových prioritách daného území rozhodovali přímo místní aktéři. Organizace působí v jasně vymezeném regionu a usiluje o efektivní podporu jeho rozvoje prostřednictvím spolupráce mezi různými zainteresovanými subjekty. (Komunitně vedený místní rozvoj ve městech CLLD-U, © 2025)

2.4 Metoda LEADER

Metoda LEADER představuje nejrozšířenější přístup k propojení aktivit zaměřených na rozvoj místní ekonomiky v rámci Evropské unie. Je založena na činnosti místních akčních skupin, které sdružují stanovený podíl zástupců veřejného, soukromého a neziskového sektoru. (Blaško, 2017)

Mezi základní principy, na nichž je tato metoda postavena, patří následující:

1. **Strategické plánování** – proces tvorby strategií musí být systematický a odpovědný, přičemž zohledňuje dlouhodobé cíle a potřeby území.
2. **Partnerství mezi klíčovými aktéry** – k rozvoji regionu je nutná spolupráce veřejného, soukromého a neziskového sektoru, včetně místních podnikatelů, zemědělců a občanských iniciativ.
3. **Přístup „zdola nahoru“** – rozhodovací procesy by měly vycházet z potřeb místních komunit, které nejlépe znají své prostředí a jeho specifika.

4. **Víceodvětvový přístup** – propojení různých sektorů a oblastí činnosti umožňuje efektivnější využití dostupných zdrojů a podporuje inovativní řešení.
5. **Podpora inovací** – rozvojové strategie by měly obsahovat inovativní prvky a přístupy, které zvyšují konkurenceschopnost regionu.
6. **Spolupráce a sdílení zkušeností** – je klíčové podporovat spolupráci mezi subjekty nejen rámci regionu, ale i na národní a mezinárodní úrovni.
7. **Budování partnerství** – vytváření sítí mezi různými místními akčními skupinami a dalšími organizacemi přispívá k výměně zkušeností a lepší koordinaci rozvojových regionů. (Pavlík a kol., 2016)

3 REGIONÁLNÍ KONKURENCESCHOPNOST

Konkurenceschopnost představuje zásadní koncept v ekonomickém prostředí, kde tržní mechanismy určují hospodářské výsledky. Vyjadřuje schopnost subjektu proniknout na nové trhy, získat převahu nad konkurenty, přilákat investiční kapitál a dosahovat růstu. Tento aspekt je klíčový zejména pro tvůrce hospodářských politik, kteří potřebují analyzovat míru konkurenceschopnosti své země v porovnání s ostatními státy a sledovat, jak se tato pozice v čase vyvíjí. (Fagerberg a Srholec, 2017)

Huggins a Thompson (2017) konstatují, že konkurenceschopnost regionů je obvykle vnímána jako existence faktorů, které podnikům umožňují soupeřit na zvolených trzích a současně jim dávají příležitost udržet si hodnotu, kterou v daném regionu generují.

Bristow (2010) uvádí, že regionální konkurenceschopnost lze interpretovat dvěma odlišnými způsoby. První, užší pojetí ji vnímá jako soutěž mezi regiony o podíl na trhu a dostupných zdrojích. Druhý, širší přístup se zaměřuje na faktory a dynamiku, které ovlivňují dlouhodobou prosperitu daného území. Jedním z klíčových problémů při porozumění tomuto konceptu je skutečnost, že se tyto dvě odlišné perspektivy často zaměňují, což může vést k nepřesnostem v jejich praktickém uplatňování.

Podle Hugginse (2014) je regionální konkurenceschopnost chápána jako schopnost regionu přilákat a udržet si podniky, které dosahují stabilního či rostoucího podílu na trhu, a současně zajišťovat stabilní nebo zvyšující se životní úroveň obyvatel zapojených do těchto aktivit.

3.1 Faktory ovlivňující regionální konkurenceschopnost

Kouskoura a kol. (2024) identifikovali deset klíčových faktorů ovlivňujících regionální konkurenceschopnost, mezi něž patří:

1. **Ekonomika** – regionální konkurenceschopnost není pouze o HDP, ale měla by zahrnovat i vzdělání, zdravotní péči a udržitelný rozvoj.
2. **Trh práce** – nerovnosti v zaměstnanosti, zejména mezi mladými lidmi, je třeba řešit přizpůsobením vzdělání a dovedností ekonomickým potřebám regionů.
3. **Chudoba a sociální vyloučení** – snižování sociálního vyloučení vyžaduje koordinované a multidimenzionální přístupy, včetně investic do vzdělání a inovací.

4. **Zdravotnictví** – dobrá zdravotní infrastruktura a služby přispívají k ekonomickému rozvoji a zvyšují kvalitu života obyvatel.
5. **Vzdělávání** – investice do vzdělání a inovací jsou klíčové pro dlouhodobou prosperitu regionů.
6. **Životní prostředí a energetika** – politiky zaměřené na ekologickou udržitelnost a obnovitelné zdroje energie jsou nezbytné pro dlouhodobou konkurenceschopnost.
7. **Dopravní infrastruktura** – dobře plánované investice do dopravy podporují regionální ekonomiku a propojují výzkum, inovace a hospodářský růst.
8. **Věda, technologie a digitalizace** – výzkum a vývoj, digitální technologie a propojení veřejného a soukromého sektoru jsou klíčové pro udržitelný pokrok.
9. **High-tech průmysl** – rozvoj vyspělých technologií podporuje ekonomický růst a globální konkurenceschopnost regionů.
10. **Inovace** – ve všech fázích inovačního procesu je třeba implementovat efektivní nástroje pro podporu výzkumu a vývoje.

Kouskoura a kol. (2024) celkově zdůrazňují, že ekonomické, sociální a environmentální faktory jsou úzce propojené a měly by být řešeny komplexně, aby bylo možné dosáhnout dlouhodobě udržitelného regionálního rozvoje.

Jiná skupina autorů (Šimáčková a Puchýř, 2013) naopak vymezila pouze šest faktorů, které považuje za zásadní, a to: lidské zdroje, věda a výzkum + inovace, ekonomická struktura, přímé zahraniční investice, dopravní a telekomunikační infrastruktura, kvalita životního prostředí.

1. Lidské zdroje

Šimáčková a Puchýř (2013) vnímají lidské zdroje jako zásadní faktor regionální konkurenceschopnosti, jelikož ovlivňují další ekonomické subjekty a dokážou se přizpůsobit změnám. Klíčovou roli hraje vzdělanostní úroveň a její soulad s trhem práce, což určuje efektivitu pracovní síly a její schopnost využívat nové znalosti. Kromě toho mohou psychologické faktory a hodnotový systém společnosti ovlivňovat ekonomické chování, a tím i konkurenceschopnost regionu. Kraftová a kol. (2016) se rovněž domnívají, že vzdělání je obecně považováno za klíčový faktor ovlivňující životní standard, produktivitu a konkurenceschopnost jedince.

Lidské zdroje jsou klíčovým faktorem ekonomického rozvoje a významně ovlivňují konkurenceschopnost regionů. Jejich efektivní využití odráží schopnost regionů adaptovat se na obecné i specifické ekonomické vývojové tendence, čímž se stává důležitým ukazatelem jejich dlouhodobé prosperity. (Víturka a kol., 2010)

Huggins (2014) zdůrazňuje, že vzdělání a rozvoj lidského kapitálu představují klíčový faktor ekonomického růstu, přičemž na mikroúrovni podniků a organizací významně přispívají k posilování jejich inovačního potenciálu. Zvyšování kvality lidského kapitálu nezajišťuje pouze vzdělávací systém, ale také zlepšování zdravotní péče, podpora vědy a výzkumu, změny v institucionálním uspořádání a účinnější správa lidských zdrojů v soukromém i veřejném sektoru.

2. Věda a výzkum + inovace

Šimáčková a Puchýř (2013) tvrdí, že regiony se již nemohou spoléhat na levnou pracovní sílu a přírodní zdroje, ale měly by svou schopnost obstát v konkurenčním prostředí zakládat na inovacích a vysoké úrovni výrobků či služeb. Inovace jsou klíčem k udržitelnosti, neboť podporují vznik nových trhů a zvyšují produktivitu.

Dle autorů hraje zásadní roli věda, výzkum a kvalifikovaná pracovní síla, které tvoří základ inovačního potenciálu. Nezbytná je také úzká spolupráce mezi výzkumnými institucemi, podniky a veřejným sektorem, umožňující efektivní sdílení znalostí a jejich aplikaci v praxi.

3. Ekonomická struktura

Regionální konkurenceschopnost představuje klíčový a multifaktorový nástroj ekonomického rozvoje, který ovlivňuje dynamiku růstu a prosperity jednotlivých regionů. Pro efektivní posílení tohoto faktoru je nezbytné důkladně analyzovat a implementovat klíčové determinanty, které formují jeho fungování a strategické priority. K tomu je zapotřebí aktivní spolupráce veřejného i soukromého sektoru, jelikož oba subjekty mají společný zájem na podpoře ekonomického rozvoje a dlouhodobém posilování regionální konkurenceschopnosti. (Čajková a kol., 2021)

Podle Šimáčkové a Puchýře (2013) byla dříve ekonomika regionů závislá na velkých firmách, které zajišťovaly stabilitu a podporovaly malé a střední podniky. Tyto velké firmy byly klíčovými hráči v místním ekonomickém rozvoji. S nástupem post-industriální éry však došlo ke změně jejich role, kdy tradiční model velkých firem ztrácí konkurenceschopnost.

Místo jedné firmy zajišťující veškeré činnosti spojené s výrobou se dnes velké firmy skládají z několika specializovaných subjektů, které nemusí být ani vlastnicky propojené. Tato změna zaměřila pozornost na malé a střední podniky, které nyní mohou konkurovat velkým firmám. Malé a střední podniky představují významný faktor při vzniku nových pracovních příležitostí, formování podnikatelského prostředí a udržování konkurenceschopnosti regionální ekonomiky.

4. Přímé zahraniční investice

S rostoucí globalizací ekonomiky nabývají na významu nadnárodní společnosti a přímé zahraniční investice, které představují klíčový stimul hospodářského rozvoje. Tyto investice přinášejí pozitivní efekty jak na regionální úrovni, například prostřednictvím technologického transferu, zvyšování kvalifikace pracovních sil či tvorby nových pracovních míst, tak na úrovni národní, kde přispívají ke stabilizaci platební bilance a podpoře exportu. (Šimáčková a Puchýř, 2013)

5. Dopravní a telekomunikační infrastruktura

Po udržitelný ekonomický růst je nezbytné disponovat kvalitní infrastrukturou, která hraje klíčovou roli při zajištění hospodářské a sociální atraktivity regionů. Moderní infrastruktura vytváří podmínky pro ekonomický rozvoj, zatímco její nedostatečnost nebo zastaralost může výrazně snižovat investiční potenciál daného území a tím i jeho konkurenceschopnost.

Zatímco v méně rozvinutých regionech zůstává dopravní infrastruktura zásadním faktorem rozvoje, ve vyspělých ekonomikách se stále větší důraz klade na moderní informační a telekomunikační technologie, které jsou pilířem znalostní ekonomiky. Jejich efektivní zavádění a využívání přispívá ke zvyšování produktivity a inovativnosti podniků, jelikož umožňuje lepší přístup k informacím, rozvoj dovedností a celkové zlepšení vzdělanostní úrovně pracovní síly, což se následně pozitivně odráží na konkurenceschopnosti firem i celých regionů. (Šimáčková a Puchýř, 2013)

6. Kvalita životního prostředí

Některé faktory mají omezený časový či územní dopad nebo tvoří vnější podmínky socioekonomického rozvoje. Například stav životního prostředí výrazně ovlivňuje, jak je dané území vnímáno jako atraktivní pro obyvatele, rezidenty, investory i návštěvníky, a tím i s rozvojem cestovního ruchu. (Šimáčková a Puchýř, 2013)

Karman a kol. (2023) ve své studii zdůrazňují, že klimatické změny mají významný vliv na konkurenceschopnost regionů. Hlavní faktory ovlivňující tuto konkurenceschopnost zahrnují environmentální, ekonomické, sociální, technologické a inovační aspekty.

V kontextu životního prostředí je zásadní dopad emisí CO₂, počtu dnů vyžadujících vytápění a chlazení, kvality ovzduší a dostupnosti ekologických technologií. Negativní environmentální faktory mohou snižovat atraktivitu regionů pro investice a osídlení. Proaktivní přístup ke klimatickým výzvám, včetně přijetí nízkouhlíkových strategií a investic do zelených technologií, může přinést nové příležitosti pro růst a inovace.

Pro zajištění dlouhodobé konkurenceschopnosti je nutné propojení ekologických opatření s ekonomickou a sociální strategií regionu, včetně podpory výzkumu, digitální transformace a udržitelného rozvoje.

Dalším významným aspektem ovlivňujícím kvalitu života v obcích je jejich občanská vybavenost. Bernard a kol. (2021) ve svém článku představují základní koncept tzv. *standardní úrovně vybavenosti*, který slouží jako referenční rámec pro posuzování dostupnosti a kvality veřejných služeb v jednotlivých sídlech. Dostupnost školských a zdravotnických zařízení, obchodů, pošt, kulturní a volnočasové infrastruktury či dopravních služeb hraje zásadní roli při přitahování nových obyvatel, kvalifikované pracovní síly a investorů. Vyšší standard veřejných služeb tak nejen zvyšuje atraktivitu regionu, ale pozitivně ovlivňuje i jeho ekonomický rozvoj a sociální stabilitu.

Z analýzy vyplývá, že nejlépe vybavené jsou středně velké obce, zatímco malé venkovské obce často čelí úbytku služeb, což negativně ovlivňuje jejich konkurenceschopnost. Příměstské oblasti mívají nižší úroveň občanské vybavenosti, jelikož jejich občané častěji využívají služby ve městech. Naopak odlehlé obce si často udržují vyšší úroveň vybavenosti díky silnější lokální poptávce. Dlouhodobá udržitelnost občanské vybavenosti vyžaduje strategické plánování, podporu veřejného sektoru a spolupráci se soukromými subjekty.

Maier a kol. (2012) kategorizují faktory rozvíjející regiony do dvou hlavních skupin. První skupinu tvoří faktory klíčové pro investiční rozhodování podnikatelských subjektů v daném regionu. Druhá skupina zahrnuje aspekty atraktivity významné především pro stávající i potencionální obyvatele.

1. Klíčové aspekty ovlivňující investiční atraktivitu regionu investice v regionech

- a) **Počet a kvalifikace pracovních sil** – firmy vyžadují nejen dostatek pracovníků, ale i jejich kvalifikaci odpovídající potřebám trhu. Roste význam vysoce odborných profesí, zejména v oblasti výzkumu a inovací.
- b) **Možnosti využití nemovitostí a pozemků** – zatímco dříve dominovala výstavba na “zelené louce”, dnes se klade důraz na revitalizaci a efektivní využití stávajících objektů pro udržitelný rozvoj.
- c) **Rozvinutost infrastruktury** – kvalitní dopravní a logistická síť usnadňuje přepravu zboží, propojení s trhy a napojení firem na klíčové dopravní uzly.
- d) **Síť dodavatelů a odběratelů** – dostupnost subdodavatelů a obchodních partnerů podporuje vznik strategických vazeb a rozvoj místního podnikatelského ekosystému.
- e) **Výzkumné a inovační zázemí** – firmy se stále více orientují na inovace, a proto je klíčová spolupráce s výzkumnými institucemi pro technologický rozvoj a specializované služby.

2. Klíčové aspekty atraktivity důležité pro obyvatele

- a) **Pracovní trh a odpovídající mzdy** – dostatek kvalitních pracovních míst je zásadní pro udržení obyvatel v regionu. Pokud není nabídka pracovních míst v souladu s kvalifikační strukturou populace, hrozí odliv talentovaných pracovníků, což negativně ovlivňuje místní ekonomiku i dlouhodobý rozvoj regionu.
- b) **Dostupnost a nabídka bydlení** – dostupné a kvalitní bydlení významně přispívá k atraktivitě regionu. Nedostatek vhodných bytů může vést k odlivu obyvatel, zatímco dobrá bytová situace je jedním z faktorů, které podporují stabilitu pracovní síly a lákají nové investory.
- c) **Možnosti trávení volného času** – kulturní, sportovní a rekreační aktivity jsou nepřímým ukazatelem kvality života v regionu. Jejich dostupnost a úroveň ovlivňuje rozhodování obyvatel o setrvání v dané lokalitě a může přispět k celkové atraktivitě území.
- d) **Úroveň veřejných služeb** – dostupnost školství, zdravotnictví a sociálních služeb hraje klíčovou roli v kvalitě života obyvatel. Nedostatečná nabídka těchto

služeb může znevýhodňovat venkovské oblasti a snižovat jejich konkurenceschopnost ve srovnání s městskými regiony.

Autoři se shodují na tom, že regionální konkurenceschopnost je výsledkem vzájemného působení několika klíčových faktorů, přičemž existují určité rozdíly v jejich pojetí a důrazu na jednotlivé aspekty. Kouskoura a kol. (2024) zdůrazňují širokou škálu faktorů, včetně ekonomiky, vzdělávání, zdravotnictví, inovací, dopravní infrastruktury a životního prostředí, přičemž kladou důraz na komplexní a udržitelný přístup k rozvoji regionů. Oproti tomu Šimáčková a Puchýř (2013) identifikují pouze šest základních faktorů, přičemž zvláštní pozornost věnují lidským zdrojům, vědě a výzkumu, ekonomické struktuře a přímým zahraničním investicím. Oba přístupy se shodují v tom, že vzdělávání a inovace jsou zásadními faktory dlouhodobé prosperity regionů, stejně jako kvalitní infrastruktura, která zajišťuje propojení ekonomických aktivit. Další autoři, například Huggins (2014) nebo Maier a kol. (2012), poukazují na význam institucionálního rámce, veřejných služeb a celkové atraktivity regionu pro obyvatele i investory. Celkově lze konstatovat, že klíčovým aspektem konkurenceschopnosti je nejen ekonomická výkonnost, ale také schopnost regionů adaptovat se na nové výzvy, investovat do inovací a vytvářet kvalitní podmínky pro život obyvatel i podnikatelské subjekty.

3.2 Hodnocení regionální konkurenceschopnosti

Mezi mezinárodně uznávané přístupy k hodnocení konkurenceschopnosti patří především *Zpráva o globální konkurenceschopnosti* (Global Competitiveness Report) vydávaná Světovým ekonomickým fórem a *Ročenka světové konkurenceschopnosti* (World Competitiveness Yearbook) publikovaná Institutem pro management a rozvoj (IMD) v Lausanne. Tyto hodnocení se zaměřují na dvě hlavní oblasti:

1. **Makroekonomické aspekty konkurenceschopnosti**, zahrnující institucionální rámce a hospodářské politiky na globální úrovni. K tomu se využívají dílčí indikátory, které hodnotí úroveň technologického pokroku, kvalitu veřejných institucí a celkové makroekonomické podmínky.
2. **Mikroekonomické faktory**, zaměřené na výkonnost podniků a kvalitu podnikatelského prostředí. (Víturka a kol., 2010)

Index regionální konkurenceschopnosti (Regional Competitiveness Index, RCI) od roku 2010 slouží k hodnocení klíčových faktorů ovlivňujících konkurenceschopnost všech

regionů na úrovni NUTS II v rámci Evropské unie. Tento index využívá širokou škálu ukazatelů k posouzení schopnosti regionu poskytovat firmám i obyvatelům atraktivní podmínky pro podnikání, život a zaměstnání. Aktualizovaná verze z roku 2022 navazuje na upravenou metodiku, a proto je označována jako RCI 2.0. (EU Regional Competitiveness Index 2.0 - 2022 edition)

Litva (2017) ve své studii konstatuje, že RCI umožňuje porovnání konkurenceschopnosti regionů v Evropské unii na základě faktorů jako infrastruktura, inovace, vzdělání či trh práce. Cílem studie bylo analyzovat změny v konkurenceschopnosti českých regionů po vstupu do EU, přičemž hlavní pozornost byla věnována rozdílům mezi Prahou, Středočeským krajem a ostatními regiony. Výsledky ukázaly rostoucí rozdíly mezi metropolitními oblastmi a zbytkem republiky, zejména v oblasti inovací, podnikatelského prostředí a vzdělání.

3.2.1 SWOT analýza

SWOT analýza slouží k zhodnocení současného stavu regionu a identifikaci klíčových vnitřních i vnějších faktorů, které ovlivňují jeho vývoj. Pomáhá pojmenovat silné a slabé stránky regionu, stejně jako příležitosti a hrozby v jeho okolí. Tento analytický nástroj je základem strategického plánování a umožňuje lépe porozumět potenciálu regionu, jeho kapacitám a jedinečným přednostem – ať už kulturním, ekonomickým, technologickým nebo přírodním. Cílem je odhalit, co regionu poskytuje konkurenční výhodu, a co je naopak nutné posílit či překonat, aby bylo možné efektivně rozvíjet jeho ekonomickou vitalitu a zapojit klíčové aktéry do společného úsilí o růst.

Prvky SWOT analýzy:

1. **Silné stránky** představují oblasti, ve kterých má region určitou výhodu oproti ostatním – například dobře rozvinutou průmyslovou infrastrukturu, dostupnost dopravních a digitálních sítí, kvalifikovanou pracovní sílu, vyšší míru vzdělanosti nebo fungující spolupráci mezi místními aktéry. Tyto faktory bývají zpravidla vnitřní a vycházejí z vlastních kapacit regionu.
2. **Slabé stránky** naopak ukazují na nedostatky nebo omezení, která mohou region znevýhodňovat – může jít například o konzervativní postoj obyvatel k novým projektům, neochotu přijímat změny nebo slabší podnikatelské prostředí. I tyto faktory jsou často interního charakteru.

3. **Příležitosti** odkazují na vnější okolnosti nebo nové trendy, které by region mohl využít k dalšímu rozvoji – například příchod inovativních odvětví, investice do výzkumu nebo rozvoj spolupráce s univerzitami.
4. **Hrozby** jsou naopak vnější rizika, která mohou ohrozit stabilitu nebo rozvoj regionu – například odchod klíčových firem, ekonomické výkyvy nebo konkurence ze strany jiných lokalit s výhodnějšími podmínkami. (SWOT Analysis)

3.3 Nástroje finanční podpory konkurenceschopnosti

Viturka a kol. (2010) uvádějí, že klíčovými nástroji, jimiž stát a regiony mohou efektivně podporovat konkurenceschopnost, jsou zejména investice do vzdělávání, vědeckého bádání a inovací, dále rozvoj podnikatelské a technologické infrastruktury a podpora transferu znalostí. Tyto mechanismy musí být v souladu s optimalizací daňového systému a zefektivněním veřejné správy, přičemž využívají jak finanční, tak nefinanční pobídky. Z toho vyplývá, že hospodářská a regionální politika zaměřená na posílení konkurenceschopnosti by měla prioritně usilovat o kultivaci podnikatelského prostředí a podporu tvorby vyšší přidané hodnoty v soukromém sektoru.

Evropská unie se aktivně podílí na posilování konkurenceschopnosti regionů prostřednictvím politiky soudržnosti, která tvoří jeden z jejích klíčových pilířů. Jejím hlavním cílem je podpora projektů zaměřených na snižování rozdílů v rozvoji jednotlivých oblastí, posilování ekonomického růstu a zlepšování kvality života obyvatel. Financování této politiky je zajištěno prostřednictvím pěti evropských fondů, jejichž prostředky jsou rozdělovány mezi členské státy. Česká republika má v programovém období 2021–2027 možnost čerpat tyto prostředky nejen ve formě nevratných dotací, ale také prostřednictvím finančních nástrojů. (Abeceda fondů 2021-2027, 2023)

1. Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR)
2. Fond soudržnosti (FS)
3. Evropský sociální fond (ESF+)
4. Fond pro spravedlivou transformaci
5. Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond (ENRAF)

Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR)

Evropský fond pro regionální rozvoj představuje klíčový finanční nástroj politiky soudržnosti Evropské unie. Byl založen v roce 1975 s cílem snižovat disparity v úrovni rozvoje jednotlivých evropských regionů a přispívat ke zlepšení životních podmínek v nejvíce znevýhodněných oblastech. Zvláštní důraz klade na regiony, které dlouhodobě čelí významným přírodním či demografickým nevýhodám, jako jsou nejsevernější oblasti s nízkou hustotou osídlení, ostrovní území, horské oblasti nebo regiony nacházející se v příhraničních zónách. Fond se zaměřuje také na podporu udržitelného rozvoje městských oblastí. V programovém období 2021–2027 bude minimálně 8 % jeho finančních prostředků na národní úrovni alokováno právě na tento účel. Součástí této strategie je i vznik Evropské městské iniciativy, která poskytuje městům prostor pro testování inovativních přístupů k řešení specifických urbanistických výzev. (Schwarz, 2024)

Fond soudržnosti (FS)

Fond soudržnosti byl založený v roce 1994. Jeho prostředky jsou určeny členským státům Evropské unie, jejichž hrubý národní důchod (HND) na obyvatele nedosahuje 90 % unijního průměru, s cílem posílit jejich hospodářskou konvergenci a udržitelný rozvoj. (Schwarz, 2024)

Fond soudržnosti financuje investice zaměřené na ochranu životního prostředí, podporu udržitelného rozvoje a energetické projekty s pozitivním dopadem na ekologii, zejména v oblasti obnovitelných zdrojů energie. Dále se soustředí na rozvoj transevropských dopravních sítí, čímž přispívá k lepší propojenosti a infrastrukturní integraci evropských regionů. Mezi další klíčové oblasti podpory patří technická asistence, zajišťování informačních a komunikačních aktivit a realizace odborných studií, které napomáhají efektivnímu plánování a implementaci projektů. (Evropský fond pro regionální rozvoj a Fond soudržnosti 2021-2027)

Evropský sociální fond (ESF+)

Evropský sociální fond plus (ESF+) představuje klíčový finanční nástroj Evropské unie zaměřený na investice do rozvoje lidského kapitálu, čímž podporuje realizaci evropského pilíře sociálních práv. S alokovaným rozpočtem ve výši 142,7 miliardy eur pro období 2021–2027 bude ESF+ i nadále významně přispívat k implementaci unijních politik v oblastech zaměstnanosti, sociální inkluze, vzdělávání a rozvoje dovedností, přičemž se zaměří i na strukturální reformy v těchto sektorech.

Zároveň tento fond hraje zásadní roli v procesu socioekonomického oživení Evropské unie po pandemii COVID-19. Pandemie narušila dosavadní snahy o posílení účasti obyvatel na trhu práce, negativně ovlivnila vzdělávací a zdravotnické systémy a prohloubila společenské nerovnosti. ESF+ proto představuje jeden z klíčových nástrojů EU pro podporu členských států při překonávání těchto výzev.

V kontextu politiky soudržnosti bude ESF+ pokračovat v úsilí o posílení ekonomické, regionální a sociální integrace v rámci Unie. Jeho cílem je přispět ke zmírnění rozdílů mezi jednotlivými členskými státy a regiony, a tím podporovat vyvážený a udržitelný rozvoj celé Evropské unie. (ESF+, © 2025)

Fond pro spravedlivou transformaci

Fond pro spravedlivou transformaci představuje finanční mechanismus v rámci politiky soudržnosti, jehož hlavním cílem je podpořit regiony, které čelí závažným sociálně-ekonomickým problémům v důsledku přechodu na klimatickou neutralitu. Tento fond má napomoci implementaci Zelené dohody pro Evropu, jejíž ambicí je dosažení klimatické neutrality Evropské unie do roku 2050. (Evropský fond pro regionální rozvoj a Fond soudržnosti 2021-2027) Jeho prostřednictvím jsou financovány opatření, jež mají zmírnit negativní dopady transformace na postižené oblasti a usnadnit jejich adaptaci na nové podmínky. (Gouardères, 2024)

Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond

Fond se zaměřuje na podporu projektů, které přispívají ke zvýšení konkurenceschopnosti a současně k ochraně životního prostředí. Poskytuje finanční prostředky na činnosti související s mořským i vnitrozemským rybolovem, například na odstraňování sedimentů z rybníků, investice do modernizace zpracovatelského sektoru, inovace a rekonstrukce plavidel, či na financování vyřazení zastaralých lodí z provozu. Dále podporuje rozvoj akvakultury a opatření směřující ke zlepšení její udržitelnosti a efektivity. (Evropský námořní a rybářský fond, © 2025)

4 MEZIOBECNÍ SPOLUPRÁCE PRO 21. STOLETÍ

Příručka Ministerstva vnitra ČR uvádí, že možnosti spolupráce mezi obcemi jsou rozmanité a liší se jak svou formální stránkou (institucionalizovaná či neformální), tak i účelem, který sledují. Spolupráci lze kategorizovat podle několika kritérií:

- a) **Forma spolupráce** – může být neformální nebo institucionalizovaná, tedy zakotvená ve specifické právní struktuře.
- b) **Právní regulace** – rozlišuje se mezi veřejnoprávními a soukromoprávními formami spolupráce.
- c) **Zapojené subjekty** – spolupráce může probíhat výhradně mezi obcemi nebo může zahrnovat další aktéry, jako jsou veřejné instituce, státní organizace, podnikatelské subjekty či neziskové organizace.
- d) **Tematické zaměření** – spolupráce odvíjí od konkrétního cíle či problematiky, kterou řeší.
- e) **Časové hledisko** – může být uzavřena na dobu určitou, neurčitou nebo do splnění stanoveného účelu. (Meziobecní spolupráce v ČR, 2020)

Vaňková a Kocourková (2018) uvádějí, že hlavním účelem spolupráce mezi obcemi je realizace investičních projektů, které přesahují finanční a kapacitní možnosti jednotlivých samospráv. To zahrnuje zejména rozvoj technické infrastruktury, efektivní správu odpadového hospodářství a další strategické investice. Důležitou roli hraje také zapojení obcí do širších rozvojových iniciativ na úrovni kraje či mikroregionu, například v oblastech školství, vzdělávání nebo podpory zaměstnanosti. Kromě toho spolupráce obcí umožňuje efektivní výkon přenesené působnosti státní správy v souladu se zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích. Menší obce se bez vzájemné spolupráce neobejdou, jelikož jim umožňuje zajistit základní služby a podporovat místní rozvoj. Pro větší obce přináší kooperace výhody zejména v oblasti vzdělávání a cestovního ruchu.

Provazníková (2015) uvádí, že sdružování a spolupráce samospráv může nabývat různých forem v závislosti na specifických potřebách a cílech obcí. Jednou z možností je pověření určitého orgánu k vykonávání konkrétních úkolů jménem obcí, které mu tuto pravomoc udělily. Dalším způsobem je vzájemné poskytování zaměstnanců mezi jednotlivými samosprávami, čímž se optimalizuje využití lidských zdrojů. Spolupráce může být realizována také prostřednictvím řízení společného orgánu, který vznikl na základě

dohody mezi zúčastněnými obcemi. Poslední variantou je vytvoření struktury, která se stará o koordinaci spolupráce a disponuje jak vlastními finančními prostředky, tak i určenou osobou zodpovědnou za realizaci společných aktivit.

4.1 Partnerství

Khendriche Trhlínová (2014) uvádí, že partnerství představuje jednu z forem spolupráce mezi různými subjekty veřejné politiky a rozvíjí se jak mezi institucemi veřejného sektoru (například dobrovolná sdružení obcí, spolupráce regionálních samospráv či partnerství obcí se vzdělávacími institucemi), tak i mezi veřejnou správou a organizacemi občanské společnosti, zejména neziskovými organizacemi (např. při poskytování sociálních služeb či v oblasti vzdělávání). Kromě toho vznikají také partnerství propojující veřejný a soukromý sektor.

Partnerství může ale také dle Khendriche Trhlínové (2014) zahrnovat spolupráci mezi odbornou veřejností a experty při tvorbě klíčových strategických dokumentů na úrovni obcí, krajů či státu. Cílem tohoto procesu je formulace priorit a opatření, která budou nejen reflektovat hlavní společenské výzvy, ale zároveň si získají širokou akceptaci veřejnosti. V současné praxi je tato forma spolupráce běžně využívána, například při tvorbě legislativních norem nebo v rámci komunitního plánování. Partnerství v tomto kontextu úzce souvisí s participací veřejnosti na rozhodovacích procesech, čímž přispívá k efektivnějšímu a inkluzivnějšímu řízení veřejných záležitostí.

Podle Kutscheraurera a kol. (2013) lze partnerství chápat jako specifickou formu institucionální a občanské angažovanosti, založenou na myšlence, že rozhodování je nejúčinnější, probíhá-li co nejbližší těm, kterých se přímo dotýká.

4.1.1 Private Partners Partnership

Kutscheraurer a kol. (2013) uvádějí, že koncept partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem, známý jako Public Private Partnership (PPP), se stává stále rozšířenější formou spolupráce. Jeho rostoucí význam je dán zejména rozpočtovými omezeními, kterým čelí obce a další veřejné instituce. Klíčovými přínosy tohoto přístupu jsou především vyšší efektivita ve srovnání s tradičními veřejnými zakázkami a možnost realizace investičních projektů i v situacích, kdy rozpočtové možnosti neumožňují okamžité financování počátečních nákladů.

Nahodil a kol. (2014) představují partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem jako smluvní spolupráci mezi těmito subjekty s cílem zajistit veřejné služby a infrastrukturu. Nejedná se o jednotný model, ale o široké spektrum forem, které se přizpůsobují specifickým podmínkám a charakteru jednotlivých projektů. Různé varianty PPP, pokud jsou odborně nastaveny a efektivně realizovány, mají potenciál výrazně zlepšit veřejné služby a infrastrukturu, a tím napomáhat celkovému ekonomickému rozvoji.

4.2 Dobrovolné svazky obcí

Dobrovolná sdružení představují jednu z nejrozšířenějších forem spolupráce mezi městy a obcemi, jejichž cílem je podpora lokálního a regionálního rozvoje. Tento model spolupráce umožňuje efektivnější koordinaci aktivit, sdílení zdrojů a realizaci společných programů, které přispívají k celkovému rozvoji území. (Khendriche Trhlínová, 2014)

Dobrovolné svazky obcí (DSO) se již po několika desetiletích formují jako specifická forma spolupráce výhradně mezi jednotlivými obcemi, zaměřená na řešení vybraných otázek veřejné správy. Hlavním cílem těchto sdružení je zejména koordinace a správa klíčové infrastruktury, zejména v sektoru vodního hospodářství a odpadového hospodaření. V posledních letech se však působnost rozšířila i na oblast dopravy a organizaci formálního vzdělávání. (Pavlík a kol., 2020)

Vaňková a Kocourková (2018) uvádějí výčet důvodů pro vznik DSO, a ty jsou především snaha o efektivnější správu veřejných prostředků a sdružování finančních zdrojů, které jednotlivé obce často nemají k dispozici v dostatečné míře. Díky vzájemné spolupráci mohou obce společně získávat dotace z národních i evropských fondů, což jim umožňuje realizovat rozsáhlejší investice a rozvojové projekty, na něž by samostatně nedosáhly. Dalším klíčovým motivem je zajištění veřejných služeb v širším měřítku, například v oblasti svozu odpadu, školství, údržby infrastruktury nebo vodohospodářství, což přináší úsporu nákladů a vyšší kvalitu poskytovaných služeb. DSO zároveň posilují vyjednávací sílu menších obcí při jednáních s kraji, státními institucemi či soukromými subjekty, což jim umožňuje lépe prosazovat své zájmy a získávat podporu pro regionální rozvoj.

4.2.1 Financování dobrovolných svazků obcí

Financování meziobecní spolupráce závisí podle Jetmara a kol. (2015) na typu poskytovaných služeb, které mohou být zaměřeny na chod obcí, na rozšíření dosud neexistujících či nedostatečně poskytovaných služeb nebo na přímé služby pro občany.

V praxi se nejčastěji kombinuje více typů služeb, což vyžaduje financování z různých zdrojů. V současnosti neexistuje žádný státní finanční nástroj, který by přímo podporoval meziobecní spolupráci. Obce financují společné aktivity převážně z vlastních rozpočtů, přičemž hlavní zdroje příjmů svazků obcí zahrnují:

1. **Členské příspěvky** – představují základní zdroj financování. Mohou být stanoveny jednotně pro všechny obce nebo odstupňovány dle počtu obyvatel. Smyslem je, aby obce sdružením financí ušetřily nebo získaly kvalitnější služby za stejnou cenu. Efektivita poskytovaných služeb je klíčová – pokud by byly dražší než při individuálním zajištění, obce by se vrátily k vlastnímu provozu nebo k nákupu služeb od soukromého sektoru.
2. **Platby občanů** – za služby poskytované přímo občanům (např. mobilní pečovatelská služba, školní autobus) lze vybírat úhrady. Ceny by měly zůstat pro veřejnost dostupné. V některých případech mohou být služby dotovány ze společného rozpočtu svazku. Přímá platba občanů za svoz odpadů není možná, protože tato povinnost zůstává na jednotlivých obcích.
3. **Dotace a příspěvky** – mohou být jednorázové (např. na zahájení činnosti svazku) nebo pravidelné. Stát by mohl finančně podporovat meziobecní spolupráci buď přímými dotacemi, nebo alokací určitého podílu z rozpočtového určení daní. Stabilní víceleté financování je klíčové pro efektivní fungování svazků.

V současnosti tedy financování dobrovolných svazků obcí stojí především na vlastních zdrojích členských obcí. Vytvoření státního podpůrného mechanismu by mohlo výrazně posílit rozvoj meziobecní spolupráce a zlepšit dostupnost veřejných služeb pro občany.

4.3 Místní akční skupina

Khendriche Trhlínová (2014) definuje místní akční skupinu (MAS) jako institucionálně ukotvené partnerství, které sdružuje zástupce podnikatelského sektoru (například zemědělce a živnostníky), občanské společnosti a veřejné správy, především obcí, měst či jejich svazků. Hlavním cílem této spolupráce je realizace projektů podporujících rozvoj venkovských oblastí. Podobně to vidí i Pavlík a kol. (2020), kteří vnímají MAS jako rovnocenná partnerství veřejného, soukromého a neziskového sektoru, jež se stala novými inovativními aktéry regionálního rozvoje. Ti dokážou implementovat politiku rozvoje venkova zdola nahoru, přičemž jejich činnost vychází ze sedmi základních principů metody LEADER.

MAS představuje nezávislé sdružení občanů, neziskových organizací, soukromých podnikatelů a subjektů veřejné správy, jako jsou obce, svazky obcí a instituce veřejné moci. Jejím hlavním posláním je podpora rozvoje venkovských oblastí, zlepšení kvality života místních obyvatel a ochrana životního prostředí. MAS funguje na principu metody LEADER, která klade důraz na spolupráci a aktivní zapojení místních aktérů. Významnou součástí její činnosti je získávání finančních prostředků z evropských a národních dotačních programů a jejich efektivní přerozdělování ve prospěch regionálního rozvoje. (Co jsou MAS, © 2025)

4.4 Společenství obcí

Novela zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, která nabyla účinnosti 1. ledna 2024, zavedla nový prvek v oblasti meziobecní spolupráce – institut společenství obcí. Dosud právní úprava umožňovala obcím spolupracovat v rámci svazku obcí, avšak výhradně při výkonu samostatné působnosti. Novela rozšířila tuto možnost i na oblast přenesené působnosti, čímž obcím poskytla širší rámec pro vzájemnou kooperaci. Vedle tradiční formy svazků obcí tak nyní mohou obce nově vytvářet společenství obcí, které představuje specifický model meziobecní spolupráce.

4.4.1 Kritéria vzniku

Ke klíčovým čtyřem podmínkám pro vznik společenství obcí patří:

1. **Stanovený minimální počet členských obcí** – Společenství obcí musí sdružovat alespoň 15 obcí, nebo pokud správní obvod ORP zahrnuje méně než 25 obcí, postačuje, když se zapojí alespoň tři pětiny z nich. Tyto podmínky jsou alternativní, takže svazek vždy splňuje kritéria, pokud má minimálně 15 členů. U menších správních obvodů může být počet nižší, pokud se zapojí alespoň 60 % obcí, přičemž výsledné číslo se vždy zaokrouhluje nahoru.
2. **Příslušnost ke správnímu obvodu ORP** – Do společenství obcí se mohou zapojit výhradně obce spadající do stejného správního obvodu obce s rozšířenou působností.
3. **Exkluzivita členství v jednom společenství obcí** – Obec smí patřit pouze do jednoho společenství obcí, avšak zároveň může zůstat členem několika dalších “běžných” dobrovolných svazků obcí.

4. **Omezený počet těchto společenství v rámci daného správního obvodu ORP** – Počet společenství obcí v rámci správního obvodu ORP je omezen podle celkového počtu obcí. Ke dni podání návrhu platí: v obvodu do 40 obcí může vzniknout jedno společenství, při 41–60 obcích nejvýše dvě, při 61–80 obcích maximálně tři a u více než 80 obcí až čtyři. Přehled existujících společenství lze ověřit v rejstříku svazků obcí vedeném krajskými úřady. (Vítnerová, 2024)

4.5 Shrnutí forem meziobecní spolupráce

Formy meziobecní spolupráce, jako jsou dobrovolné svazky obcí, místní akční skupiny nebo nově zavedená společenství obcí, představují důležité nástroje podpory regionálního a místního rozvoje.

Dobrovolné svazky obcí umožňují sdílení zdrojů, koordinaci aktivit a realizaci projektů, které by samostatné obce často nemohly financovat ani organizačně zajistit. Jejich síla spočívá zejména v oblasti infrastruktury, veřejných služeb a schopnosti společně čerpat dotační prostředky.

Místní akční skupiny zase přinášejí inovativní způsob zapojení občanské společnosti, podnikatelů a samosprávy do rozvoje venkovských oblastí. Díky principům metody LEADER a komunitně vedeného místního rozvoje (CLLD) se z MAS stávají důležití aktéři, kteří přispívají k rozvoji „zdola nahoru“, posilují lokální identitu a aktivizují místní obyvatele.

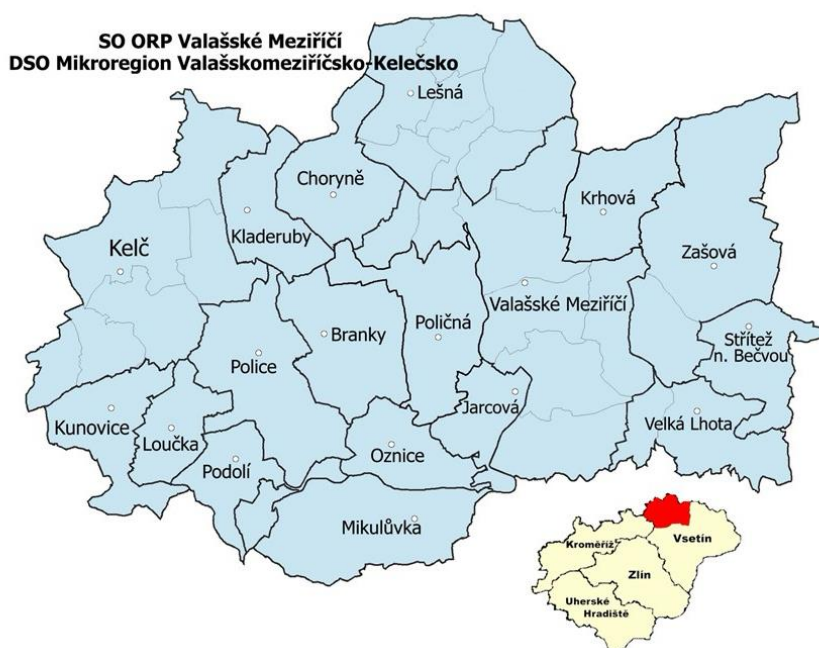
Nově zavedený institut společenství obcí pak rozšiřuje možnosti meziobecní spolupráce i do oblasti přenesené působnosti, čímž reaguje na potřebu lepší koordinace výkonu státní správy na úrovni obcí s rozšířenou působností.

Každá z těchto forem má své specifické postavení a přínos, avšak všechny sdílejí společný cíl – posilovat kapacity obcí, zvyšovat kvalitu života jejich obyvatel a podporovat regionální konkurenceschopnost.

II PRAKTICKÁ ČÁST

5 MIKROREGION VALAŠSKOMEZIŘÍČSKO-KELEČSKO

Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko leží v severozápadní části okresu Vsetín, na pomezí Zlínského, Moravskoslezského a Olomouckého kraje. Hraničí s mikroregiony Podhostýnsko, Vsetínsko, Rožnovsko a Hranicko. Sídlem mikroregionu je město Valašské Meziříčí, přičemž jeho území odpovídá správnímu obvodu obce s rozšířenou působností Valašské Meziříčí. (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2020)

Obrázek 1 Dobrovolný svazek obcí Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko

(zdroj: Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, © 2025)

5.1 Charakteristika Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko

Dobrovolný svazek obcí Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko byl zřízen v souladu s ustanovením § 46 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších novelizací, jako sdružení obcí s cílem koordinovat činnosti, chránit a prosazovat společné zájmy a podporovat rozvoj regionu. Tento svazek má právní subjektivitu, kterou získal zápisem do registru právnických osob vedeného krajským úřadem podle místní příslušnosti. (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, © 2025)

Základní údaje:

Status	DSO Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko
Sídlo	Náměstí 7/5, 757 01 Valašské Meziříčí
ORP	Valašské Meziříčí
Okres (LAU 1)	Vsetín
Kraj (NUTS 3)	Zlínský kraj
Region soudržnosti (NUTS 2)	Střední Morava
Počet sdružených obcí	18
Počet obyvatel k 1.1.2024	42 757

5.1.1 Orgány mikroregionu

Mezi orgány Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko patří:

- valná hromada,
- rada,
- kontrolní a inventarizační komise,
- tajemník.

Valná hromada představuje nejvyšší orgán svazku, který tvoří zástupci jeho členů. Mezi její hlavní pravomoci patří změna stanov, rozhodování o členských příspěvcích a záležitostech týkajících se členů svazku. Dále má na starosti volbu a odvolání členů rady, předsedy a místopředsedy, schvalování rozpočtu a závěrečného účtu, stejně jako volbu a odvolání členů kontrolní komise.

Rada slouží jako výkonný orgán svazku, který zajišťuje jeho řízení mezi jednotlivými valnými hromadami a jedná jeho jménem. Má na starosti veškeré záležitosti svazku, které nejsou stanovami výslovně svěřeny valné hromadě. Předseda rady jedná navenek jako zástupce svazku a reprezentuje jej vůči třetím stranám.

Kontrolní a inventarizační komise, která je volena valnou hromadou, má za úkol provádět inventarizační majetku a podávat zprávy o plnění usnesení přijatých valnou hromadou.

Tajemník je navrhován Radou svazku a jeho role zahrnuje především přípravu podkladů a účast na zasedáních orgánů svazku obcí, avšak bez hlasovacího práva. Dále má na starosti přípravu materiálů pro jednání orgánů obcí, zajištění administrativního chodu a provozního zázemí svazku, výkon funkce vedoucího zaměstnance a plnění povinností statutárního orgánu vůči zaměstnancům svazku dle příslušných právních předpisů.
(Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, © 2025)

6 FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ KONKURENCESCHOPNOST MIKROREGIONU VALAŠSKOMEZIŘÍČSKO-KELEČSKO

Jak bylo uvedeno v teoretické části této práce, regionální konkurenceschopnost je ovlivňována širokou škálou faktorů. Tato kapitola se zaměří na analýzu klíčových oblastí rozvoje, které mají dopad na konkurenceschopnost území Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko. Konkrétně se jedná o následující aspekty: lidské zdroje, ekonomická struktura, občanská vybavenost, dopravní a telekomunikační infrastruktura.

6.1 Lidské zdroje

Lidské zdroje představují jeden z nejvýznamnějších faktorů ovlivňujících konkurenceschopnost mikroregionu. Jejich kvalita a dostupnost určují potenciál regionální ekonomiky, atraktivitu pro investory i celkovou udržitelnost rozvoje území. Analýza demografických a ekonomických ukazatelů umožňuje identifikovat klíčové trendy a faktory, které ovlivňují současný i budoucí vývoj mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko.

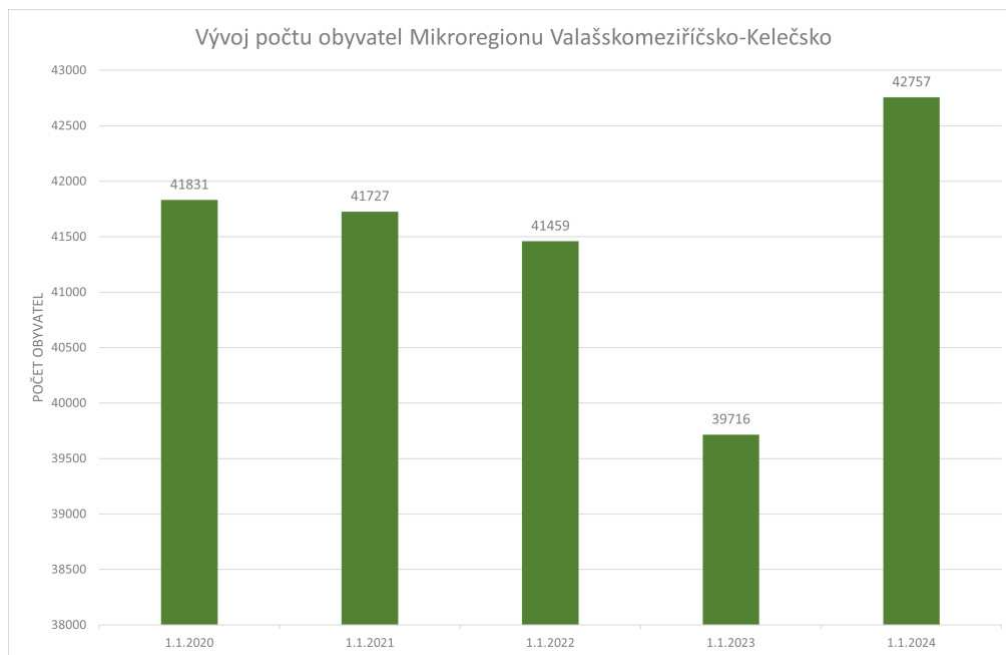
Tato podkapitola se proto zaměřuje na vývoj počtu obyvatel, věkovou strukturu populace, míru nezaměstnanosti a vzdělanostní úroveň obyvatelstva.

6.1.1 Vývoj počtu obyvatel

Graf níže (obrázek 2) znázorňuje vývoj počtu obyvatel v mikroregionu v období od 1. 1. 2020 do 1. 1. 2024. Na začátku sledovaného období v roce 2020 činil počet obyvatel 41 831. V následujících dvou letech došlo k mírnému poklesu – v roce 2021 na 41 727 a v roce 2022 na 41 459. K výraznějšímu propadu však došlo mezi roky 2022 a 2023, kdy počet obyvatel poklesl na 39 716.

Zajímavý je však prudký nárůst mezi roky 2023 a 2024, kdy počet obyvatel vzrostl na 42 757, čímž převýšil hodnoty z předchozích let.

Celkově lze tedy sledovat nejprve mírný pokles počtu obyvatel, následovaný výraznějším úbytkem v roce 2023, a poté rapidní nárůst v roce 2024.

Obrázek 2 Vývoj počtu obyvatel Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko v letech 2020-2024

(zdroj: vlastní zpracování dle ČSÚ, © 2025)

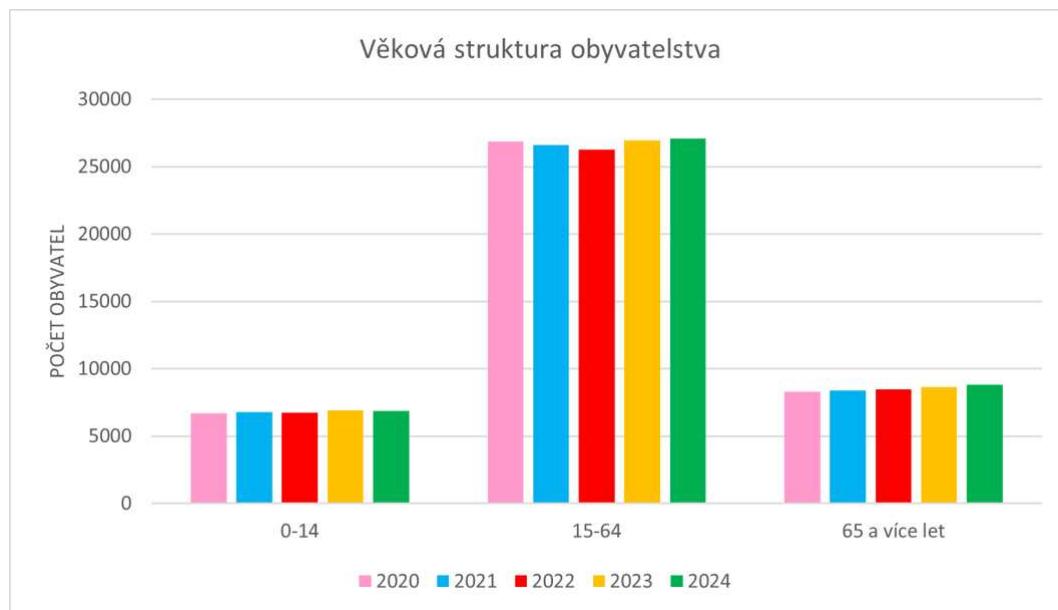
6.1.2 Věková struktura

Graf (obrázek č. 3) zachycuje vývoj počtu obyvatel ve třech základních věkových kategoriích – 0–14 let, 15–64 let a 65 a více let – v období let 2020 až 2024.

Z grafu je patrné, že nejpočetnější skupinou obyvatelstva je v celém sledovaném období věková kategorie 15–64 let, tedy ekonomicky aktivní obyvatelstvo. Tato skupina vykazuje poměrně stabilní vývoj bez výraznějších výkyvů. Stabilita této skupiny je klíčová pro udržení ekonomické vitality regionu, zejména s ohledem na pracovní sílu, spotřebitelské chování i výběr daní.

Věková kategorie 0–14 let, tedy děti a mládež, zůstává z dlouhodobého hlediska poměrně stabilní, s velmi mírným růstem počtu obyvatel v roce 2024.

Nejvýraznější změny lze sledovat u věkové skupiny 65 a více let, kde je patrný postupný nárůst počtu obyvatel. Tento trend stárnutí populace je v souladu s demografickým vývojem pozorovaným napříč Českou republikou.

Obrázek 3 Věková struktura obyvatelstva v Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko
v letech 2020-2024

(zdroj: vlastní zpracování dle ČSÚ, © 2025)

Z hlediska **zastoupení obyvatelstva na základě pohlaví** vykazuje sledované období let 2020 až 2024 stabilní trend, přičemž v každém roce mírně převažuje počet žen nad muži.

V roce 2024 činil počet mužů 21 017 a počet žen 21 740, což představuje rozdíl 723 ve prospěch žen. Podobný rozdíl je patrný i v předchozích letech: v roce 2023 bylo zaznamenáno 20 893 mužů a 21 610 žen, v roce 2022 pak 20 507 mužů a 20 952 žen. Nejvyrovnanější poměr byl v roce 2022, kdy byl rozdíl mezi pohlavími nejnižší (pouze 445 osob). Naopak nejvyšší rozdíl byl zaznamenán v roce 2023 (717 osob).

Tento trvale vyšší podíl žen je v souladu s obecnými demografickými trendy, podle nichž ženy dosahují **vyšší** průměrné délky života než muži. Rozdíl je zpravidla nejvýraznější ve vyšších věkových skupinách – vyšší zastoupení žen se tedy pravděpodobně nejvíce promítá do věkové kategorie 65 a více let.

Celkově lze konstatovat, že zastoupení obyvatelstva podle pohlaví je v mikroregionu dlouhodobě vyrovnané, avšak s mírnou, avšak trvalou převahou žen.

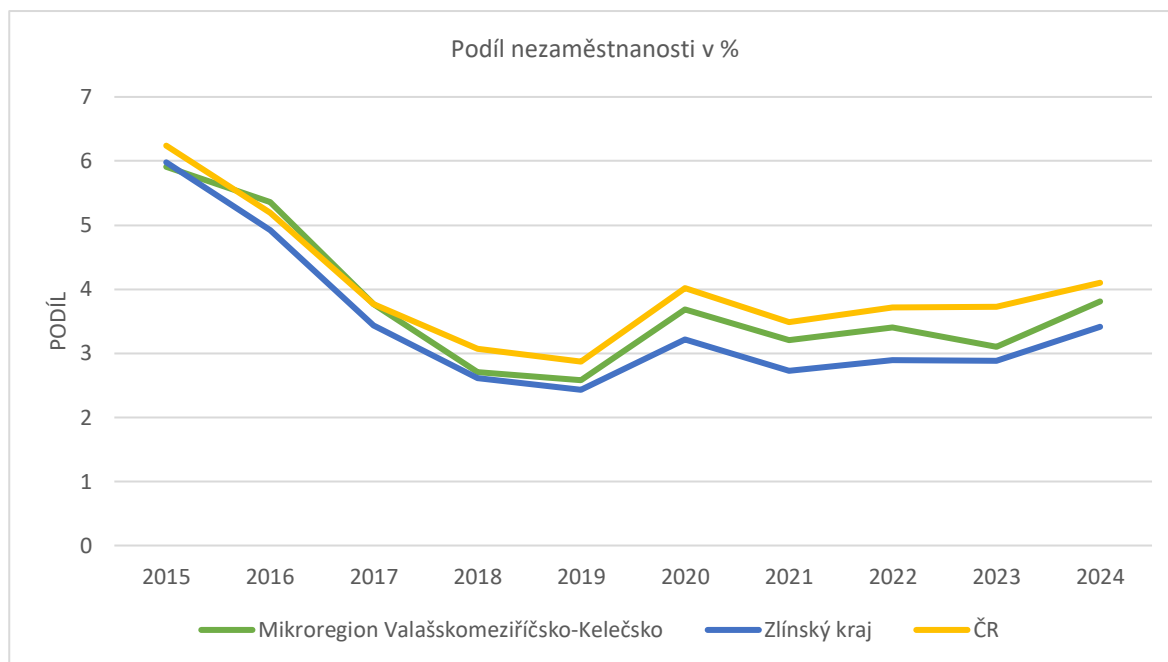
6.1.3 Nezaměstnanost

Graf (obrázek č. 4) znázorňuje vývoj podílu nezaměstnanosti v mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko, Zlínském kraji a na celorepublikové úrovni v období let 2015 až 2024.

Nezaměstnanost v mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko, Zlínském kraji i na úrovni ČR dlouhodobě klesala. V roce 2015 byla nejvyšší na celorepublikové úrovni (6,24 %), zatímco mikroregion dosáhl 5,91 %. Do roku 2019 nezaměstnanost výrazně klesla, a to na 2,58 % v mikroregionu, 2,43 % ve Zlínském kraji a 2,87 % v ČR.

V důsledku pandemie COVID-19 (období 2020-2021) došlo k mírnému nárůstu nezaměstnanosti, zejména v roce 2020, kdy se nezaměstnanost v mikroregionu zvýšila na 3,68 % a na celorepublikové úrovni na 4,02 %. V roce 2021 se situace stabilizovala a nezaměstnanost opět začala klesat. Od roku 2022 nezaměstnanost opět rostla, zejména v roce 2024, kdy mikroregion dosáhl hodnoty 3,81 %, což je vyšší než ve Zlínském kraji (3,41 %), ale nižší než celorepubliková hodnota 4,1 %.

Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko se ve sledovaném období udržoval na nižší nebo srovnatelné úrovni nezaměstnanosti ve srovnání s celorepublikovým průměrem, zatímco Zlínský kraj vykazoval nejnižší hodnoty nezaměstnanosti po většinu období.

Obrázek 4 Podíl nezaměstnanosti v letech 2015-2024

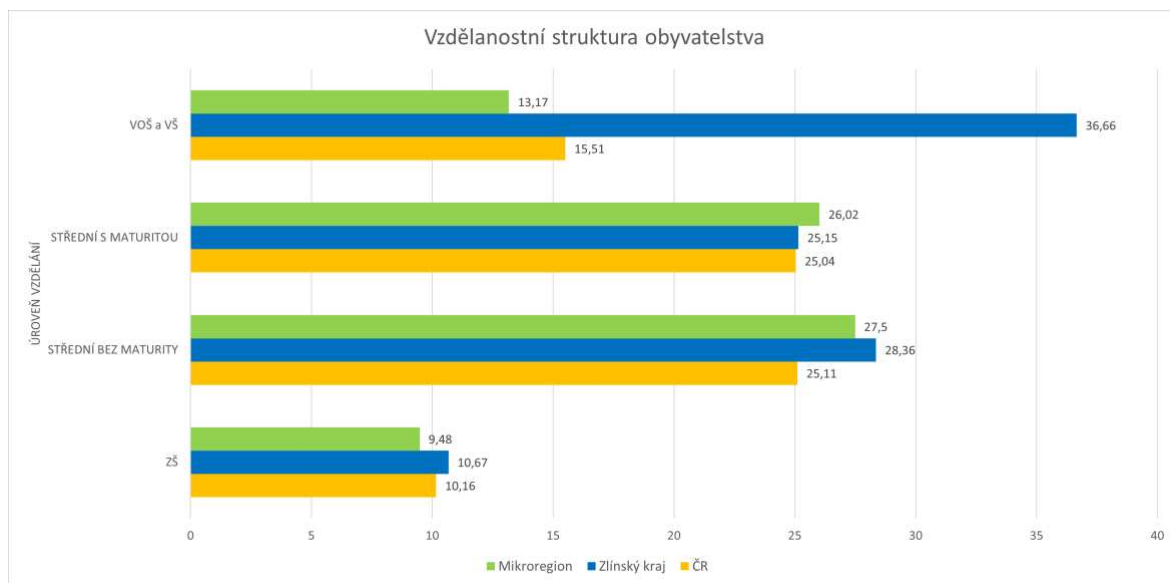
(zdroj: vlastní zpracování dle ČSÚ, © 2025)

6.1.4 Vzdělanostní struktura

Graf (obrázek 5) vyjadřuje procentuálně vzdělanostní strukturu obyvatel v mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko k 1.1.2024 a porovnává ji s vyššími územními celky – Zlínským krajem a celou Českou republikou.

Hlavními zjištěními jsou rozdíly v podílu jednotlivých stupňů vzdělání mezi mikroregionem a širšími územními celky. Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko má ve srovnání s celostátním průměrem mírně nižší zastoupení obyvatel s pouze základním vzděláním, což lze vnímat jako pozitivní faktor pro trh práce. Podíl osob se středoškolským vzděláním bez maturity je naopak oproti České republice vyšší, což může naznačovat vyšší zastoupení pracovních pozic, které nevyžadují maturitní zkoušku. Středoškolské vzdělání s maturitou je v mikroregionu zastoupeno v obdobné míře jako v ostatních sledovaných celcích.

Výraznějším rozdílem je však nižší podíl obyvatel s vyšším odborným a vysokoškolským vzděláním, který je ve srovnání se Zlínským krajem i celou Českou republikou podprůměrný. Tento trend může ovlivňovat strukturu místní ekonomiky i atraktivitu regionu pro vysoce kvalifikované pracovníky. Vyšší podíl středoškolsky vzdělaných osob naznačuje, že pracovní trh v mikroregionu je orientován spíše na středně kvalifikované profese, což může být výzvou pro budoucí rozvoj znalostně intenzivních odvětví a inovací.

Obrázek 5 Vzdělanostní struktura obyvatel Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko v roce 2024

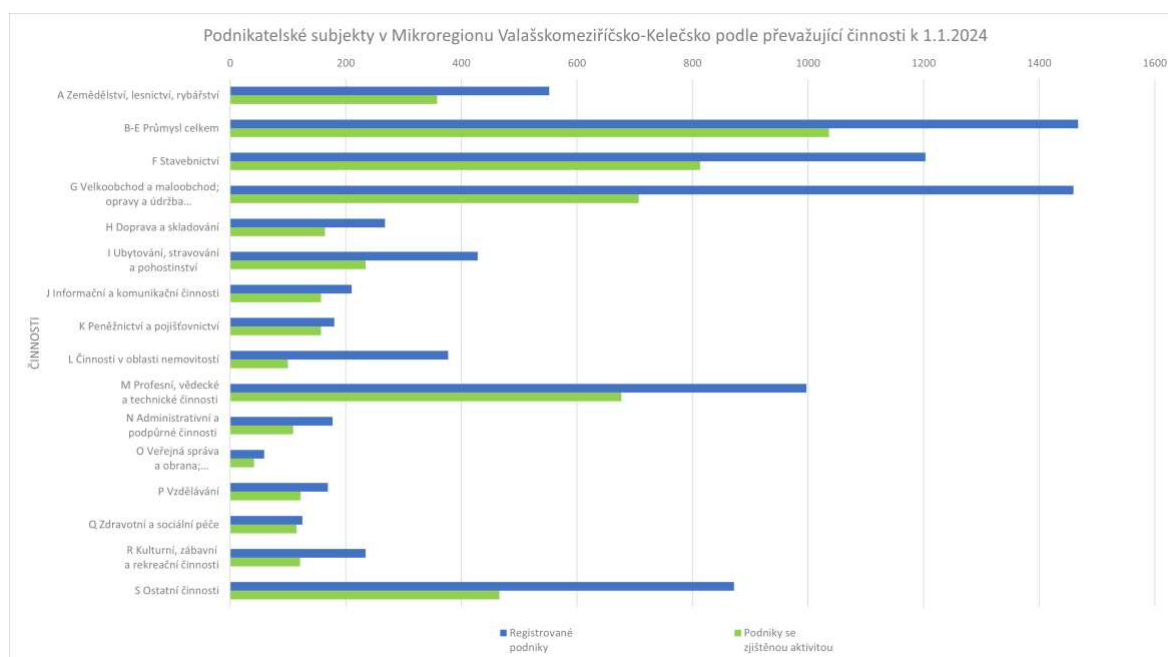
(zdroj: vlastní zpracování dle ČSÚ, © 2025)

6.2 Ekonomická struktura

Ekonomická struktura hraje významnou roli v rozvoji regionů, neboť ovlivňuje jejich hospodářský potenciál a konkurenceschopnost. Zahrnuje jak sektorové rozložení podnikatelských subjektů, tak i jejich právní formu. Důležitou součástí ekonomické struktury je také míra aktivního podnikání v regionu, která reflektuje skutečný ekonomický výkon. Specifické postavení pak mohou mít určité sektory, které hrají významnou roli v místním hospodářství – např. zemědělství podnikatelé.

6.2.1 Podnikatelské subjekty

Graf (obrázek 6) ilustruje podnikatelské subjekty podle převažující činnosti k 1.1.2024. Největší počet registrovaných podniků se nachází v odvětvích průmyslu (B-E), velkoobchodu a maloobchodu (G) a profesních, vědeckých a technických činnostech (M). Nejvýraznější podíl mezi počtem registrovaných a skutečně aktivních podniků je patrný v oblasti profesních, vědeckých a technických činností (M), kde je registrováno mnoho subjektů (konkrétně 997), ale pouze menší část z nich reálně vykazuje podnikatelskou činnost (677). V sektorech zemědělství (A), stavebnictví (F) a nemovitostí (L) je podíl aktivních podniků na celkovém počtu registrovaných subjektů relativně vyšší, což naznačuje stabilnější podnikatelské prostředí. Nejmenší zastoupení podnikatelských subjektů je v oblasti veřejné správy a obrany (O), což je vzhledem k povaze této činnosti očekávané. Celkově lze pozorovat, že v některých odvětvích existuje značný rozdíl mezi počtem registrovaných a aktivních podniků.

Obrázek 6 Podnikatelské subjekty v Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko podle
převažující činnosti k 1.1.2024

(zdroj: vlastní zpracování dle ČSÚ, © 2025)

Tabulka č. 1 zachycuje členění obyvatel, které vychází z jejich zapojení do podnikatelské činnosti. V regionu je registrováno celkem 7 113 fyzických osob a 1 860 právnických osob. Z těchto subjektů však jen část skutečně vykazuje aktivitu – tedy odvádí daně. V případě fyzických osob je to 4 211, což představuje 9,85 %, a u právnických osob je aktivních 1 116 subjektů, což odpovídá 2,61 %.

Tabulka 1 Přehled registrovaných podniků a podniků se zjištěnou aktivitou podle právní formy v Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko k 1.1.2024

Registrované podniky		Podniky se zjištěnou aktivitou	
Fyzické osoby	7113	Fyzické osoby	4211
Právnické osoby	1860	Právnické osoby	1116

(zdroj: vlastní zpracování dle ČSÚ, © 2025)

Hlavní zaměstnavatelé mikroregionu se koncentrují ve Valašském Meziříčí, které je tradičně spojováno s chemickým průmyslem. Významnými podniky zde jsou Deza, a.s. (přibližně 1000–1500 zaměstnanců) a CS CABOT, spol. s r.o. (100–200 zaměstnanců). K dalším významným firmám patří JACOBS DOUWE EGBERTS a MP Krásno a.s. působící v potravinářství. V menších obcích mikroregionu převažují malé a střední podniky, například Sonavox v Lešné (200–250 zaměstnanců, výroba reproduktorů) či Cobbler s.r.o. v Zašové (100–200 zaměstnanců, stavební a truhlářské práce). (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2020)

6.2.2 Zemědělství

Jak můžeme v tabulce č. 2 vidět, v mikroregionu je evidováno celkem 198 zemědělských podnikatelů registrovaných jako podniky, avšak pouze 137 z nich vykazuje skutečnou podnikatelskou aktivitu. To znamená, že přibližně 31 % registrovaných subjektů v této oblasti není v současné době aktivních. Tento rozdíl může být způsoben různými faktory, například sezónní charakter některých zemědělských aktivit. Nejvyšší počet zemědělských podnikatelů je soustředěn ve Valašském Meziříčí, Velké Lhotě a v Zašové. (ČSÚ, © 2025)

Tabulka 2 Přehled registrovaných podniků a podniků se zjištěnou aktivitou zemědělských podnikatelů v Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko k 1.1.2024

ZEMĚDĚLŠTÍ PODNIKATELÉ	
Registrované podniky	Podniky se zjištěnou aktivitou
198	137

(zdroj: vlastní zpracování dle ČSÚ, © 2025)

6.3 Občanská vybavenost

Mezi základní vybavenost mikroregionu lze zařadit dostupnost škol, zdravotní a sociální péče, základních služeb, stejně jako infrastrukturu pro sport, kulturu a cestovní ruch.

6.3.1 Školská zařízení

Většina obcí na území mikroregionu je vybavena alespoň jednou formou školského zařízení. Samostatná mateřská škola chybí pouze ve třech obcích – Oznici, Podolí a Velké Lhotě. Základní školu pak nemají čtyři obce, konkrétně Velká Lhota, Střítež nad Bečvou, Oznice a Podolí. (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2020).

Na území Mikroregionu se nachází celkem 10 základních škol, 19 mateřských škol, 9 sloučených škol, 2 speciální školy, 2 speciální třídy, 2 umělecké třídy, 7 středních škol a 1 církevní škola. Tato široká nabídka vzdělávacích institucí představuje významný prvek regionální infrastruktury, který pozitivně ovlivňuje dostupnost vzdělání pro obyvatele všech věkových skupin. Rozvinutá školská síť přispívá k rozvoji vzdělanosti v regionu a současně zvyšuje celkovou kvalitu života místních obyvatel, čímž podporuje socioekonomický rozvoj mikroregionu. (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2023).

6.3.2 Zdravotnictví a sociální služby

V rámci hodnocení konkurenceschopnosti regionu je důležité analyzovat stav zdravotnické infrastruktury, personální kapacity zdravotnických zařízení, dostupnost specializované péče a celkovou úroveň zdravotních služeb. Regiony s dobře rozvinutým zdravotnictvím mají lepší předpoklady pro dlouhodobý rozvoj, zatímco oblasti s nedostatečnou zdravotní infrastrukturou mohou čelit problémům spojeným s odlivem obyvatelstva. Tato podkapitola se proto zaměřuje na analýzu zdravotnické situace ve vybraném mikroregionu.

Jak už bylo zmíněno, existence ordinace praktického lékaře představuje klíčový prvek občanské vybavenosti a významně přispívá ke kvalitě života obyvatel, zejména v menších obcích. Joukl a kol. (2022) ve své výzkumné práci zmiňují, že ordinace praktického lékaře je běžná v menších obcích s více jak 1500 obyvateli, avšak jsou to často pobočné ordinace s omezenou provozní dobou. V analyzovaném mikroregionu přitom pouze 6 z 18 obcí přesahuje tuto hranici (hranici obyvatel nad 1500), což odpovídá skutečnosti, že zdravotní péče je zde zajištěna ordinacemi praktických lékařů pouze v 9 obcích. Širší spektrum zdravotních služeb je dostupné ve Valašském Meziříčí, kde se nachází nemocnice zaměřená na porodnictví, úrazovou a obecnou chirurgii. (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2020)

Další zdravotní péče je poskytována v Kelči (stomatologie, gynekologie a lékárna), Lešné (dětský lékař a zubař), Loučce (dětský lékař a stomatologie) a v Zašové. (Vlastní šetření)

V oblasti sociálních služeb jsou pobytová zařízení v rámci mikroregionu dostupná pouze v Choryni a Valašském Meziříčí, kde funguje několik specializovaných institucí zaměřených na péči o seniory a osoby se specifickými potřebami. Klíčovým poskytovatelem sociálních služeb je Charita Valašské Meziříčí, která zastřešuje široké spektrum služeb, včetně azylového ubytování pro matky s dětmi, centra sociálně-materiální pomoci, denního centra pro osoby v nepříznivé sociální situaci, nízkoprahového zařízení pro děti a mládež, noclehárny pro osoby bez domova, osobní asistence a pečovatelské služby, půjčovny kompenzačních pomůcek, sociálně aktivizačních služeb zaměřených na rodiny s dětmi, sociální rehabilitace a terénních sociálních služeb poskytovaných v domácím prostředí klientů. Tato organizace hraje zásadní roli v zajištění dostupnosti a kvality sociálních služeb v regionu, čímž přispívá k podpoře osob v nepříznivé životní situaci. (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2020)

6.3.3 Dostupnost základních služeb

Jak již bylo uvedeno v teoretické části práce, dostupnost základních služeb představuje jeden z klíčových faktorů ovlivňujících kvalitu života obyvatel. Tyto služby tvoří základní infrastrukturu každodenního fungování obcí. Mezi nejdůležitější patří zejména pošty, prodejny potravin, čerpací stanice a bankomaty.

V šesti obcích mikroregionu chybí pobočka pošty, což může komplikovat přístup obyvatel ke klíčovým službám, zejména seniorům a lidem bez možnosti snadného dojíždění.

Pokud jde o prodejny potravin, ve většině obcí (konkrétně v 15 z celkových 18) je prodejna k dispozici.

Co se týče bankovních služeb, jejich centrum se nachází ve Valašském Meziříčí, kde sídlí pobočky hlavních bankovních institucí, jako jsou ČSOB, Česká spořitelna a další. Na druhou stranu, bankomaty jsou obyvatelům mikroregionu k dispozici pouze ve třech obcích: Kelč, Valašské Meziříčí a Zašová. (Vlastní šetření)

6.3.4 Sportovní infrastruktura

Sportovní infrastruktura v mikroregionu je soustředěna především ve Valašském Meziříčí, kde se nachází krytý bazén a zimní stadion. Region je známý pořádáním sportovních akcí s nadregionálním dosahem, jako jsou duatlon v Kunovicích, memoriál Libora Podmola v Brankách nebo Valašská Rally.

Více než polovina obcí disponuje zastřešeným sportovištěm, nejčastěji sportovní halou, tělocvičnou u základní školy nebo sokolovnou, přičemž v sedmi obcích takové zařízení chybí. Mezi venkovní sportoviště patří fotbalová a dětská hřiště, která jsou téměř ve všech obcích mikroregionu. Dětské hřiště chybí pouze v jedné. Časté jsou také víceúčelová, hasičská a workoutová hřiště nebo tenisové kurty.

K méně běžným sportovištím patří motokárová trať v Brankách, downhillová trasa a střelnice v Lešné, lyžařský vlek v Zašové či pumptrack v Policích. Ve Valašském Meziříčí je navíc skatepark, DiscGolf a paintballové hřiště. Většina obcí pocítuje potřebu dalšího rozvoje sportovní infrastruktury, zejména v oblasti krytých sportovišť. (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2020)

6.3.5 Kultura

Kulturní infrastruktura v mikroregionu zahrnuje pestrou škálu společenských, sportovních a kulturních akcí. Obce Jarcová, Branky, Poličná a Oznice pravidelně pořádají společenská setkání, přičemž místa konání se střídají. K významným aktivitám patří sportovní turnaje a cyklistické akce. Mezi tradiční události patří každoroční otevření Cyklostezky Bečva na konci dubna.

Valašské Meziříčí představuje kulturní centrum mikroregionu a hostí největší množství společenských a kulturních akcí, mezi něž patří například Dětský den, Májová slavnost, Meziříčská muzejní noc, Rej strašidel, Valašský špalíček a Vánoční trhy. V ostatních obcích dominují plesy, dětské dny, poutě a sportovní závody.

Většina obcí disponuje vnitřními i venkovními prostory pro pořádání kulturních akcí, nejčastěji kulturními domy, sportovními areály nebo zahradami. Přesto více než polovina obcí postrádá adekvátní kulturní zařízení, především kulturní sály.

Rekreační a turistická infrastruktura je rozvinutá především ve Valašském Meziříčí (např. Hvězdárna Valašské Meziříčí, muzeum zámku Kinských, Moravská gobelínová manufaktura) a Zašové (klášter Zašová, rozhledna, výletišť). (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2020)

6.3.6 Cestovní ruch

Podle dat ČSÚ, bylo v roce 2023 na území mikroregionu evidováno 19 hromadných ubytovacích zařízení, přičemž největší koncentrace byla ve Valašském Meziříčí (14 zařízení), následované Kelčí (dvě zařízení) a jednotlivými provozy v Podolí, Stříteži nad Bečvou a Velké Lhotě. Celková kapacita ve Valašském Meziříčí činila 487 lůžek. (ČSÚ, 2025)

Mikroregion je součástí turistického regionu Východní Morava a turistické oblasti Valašsko, jak ji definuje Česká centrála cestovního ruchu – CzechTourism. Od roku 2017 zde působí destinační společnost Valašsko, která koordinuje propagaci, strategii rozvoje cestovního ruchu a organizaci akcí v rámci pěti mikroregionů. Významná je také spolupráce s Hranickou rozvojovou agenturou, jež se zaměřuje na koordinaci projektů souvisejících s Cyklostezkou Bečva, včetně její výstavby, značení a propagace.

Cyklistická infrastruktura představuje klíčový prvek cestovního ruchu v regionu, přičemž Cyklostezka Bečva a hustá síť značených cyklotras umožňují nejen rekreační vyžití, ale i každodenní dojíždění do zaměstnání bezmotorovou dopravou. V oblasti se nacházejí i běžecké tratě, například v místní části Lázy, avšak jejich údržba je kvůli nedostatku sněhové pokrývky omezena. Alternativně lze v zimních měsících využít i samotnou cyklostezku. Mikroregion dále nabízí hipostezky v obcích Oznice a Police a tematicky zaměřenou Cyrilometodějskou stezku, která rozšiřuje možnosti turistického vyžití.

Mezi nejvýznamnější kulturní památky mikroregionu patří zámek Žerotínů, zámek Kinských a zámek Lešná, který je zároveň sídlem muzea. Další historické zámky se nacházejí v Choryni, Brankách a Louče. K významným architektonickým památkám lze zařadit také zříceninu hradu Arnoltovice, zvonici v obci Lázy a historickou sýpku v Kelči. Řada těchto objektů je však ve špatném technickém stavu. Městskými památkovými zónami jsou historická jádra Valašského Meziříčí a Kelče.

Z církevních památek vyniká farní kostel Navštívení Panny Marie v Zašové, označované jako „moravské Lurdy“, a dřevěný toleranční kostel Českobratrské církve evangelické ve Velké Lhotě, který ročně navštíví přibližně šest tisíc turistů. Významnou sakrální památkou je rovněž lapidárium Trojice, situované v kostele Nejsvětější Trojice ve Valašském Meziříčí.

V oblasti muzeí a galerií hraje klíčovou roli Muzejní a galerijní centrum ve Valašském Meziříčí, doplněné Galerií Kaple a Sýpkou, které nabízejí kulturní programy a výstavní aktivity. (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2020)

6.4 Dopravní a telekomunikační infrastruktura

Kvalitní dopravní a technická infrastruktura představuje jeden ze základních pilířů fungování a rozvoje každého území. Dostupná a efektivní dopravní síť zásadním způsobem ovlivňuje každodenní mobilitu obyvatel, ať již v souvislosti s dojížděním za prací, vzděláním či volnočasových aktivit. Dobře fungující dopravní propojení zároveň zvyšuje atraktivitu území pro investory, podnikatele i návštěvníky a přispívá ke zvyšování kvality života obyvatel daného regionu.

Podobně významnou roli sehrává technická infrastruktura, která zahrnuje zejména sítě elektronických komunikací, zásobování vodou, plynem či elektrickou energií. V kontextu současných trendů, jako je rostoucí míra práce z domova nebo digitalizace služeb veřejné správy, nabývá na důležitosti zejména dostupnost vysokorychlostního internetového připojení, ideálně prostřednictvím optických sítí. Spolehlivá technická infrastruktura nejen usnadňuje každodenní život obyvatel, ale také vytváří vhodné podmínky pro podnikání, inovace a dlouhodobě udržitelný rozvoj regionu.

6.4.1 Dopravní infrastruktura

Silniční doprava

Zajištění dálkové a tranzitní dopravy v mikroregionu je realizováno prostřednictvím silnic I. třídy, které zároveň představují klíčové spojení s okolními regiony. Tyto komunikace jsou ve správě Ředitelství silnic a dálnic ČR (ŘSD ČR). Mezi hlavní dopravní osy mikroregionu patří silnice I/35 a I/57, které se protínají ve Valašském Meziříčí a umožňují propojení ve směru na Hranice na Moravě a Rožnov pod Radhoštěm (I/35) a dále na Vsetín a Nový Jičín (I/57). Silnice I/35 prochází katastrem obcí Valašské Meziříčí a Zašová, zatímco obec Choryně a Lešná obchází. Zároveň tvoří klíčové spojení pro obec Střítež nad Bečvou.

Komunikace I/57 vede přes území města Valašské Meziříčí a obce Jarcová a zajišťuje dostupnost pro obce Oznice, Velká Lhota a Mikulůvka.

Dopravní infrastruktura mikroregionu je doplněna silnicemi II. třídy, které jsou ve správě ŘSZK. Silnice II/150 propojuje obce Branky, Police, Loučka, Kunovice a Podolí, zatímco komunikace II/439 zajišťuje spojení pro město Kelč. Vedle těchto komunikací existuje hustá síť silnic III. třídy, které slouží k propojení jednotlivých obcí a jsou rovněž pod správou ŘSZK.

Významnou změnou do budoucna bude dokončení tzv. „Palačovské spojky“, která propojí silnici I/35 v úseku mezi Hranicemi a Valašským Meziříčím a u obce Lešná zajistí přímé napojení na dálnici D48. Tento projekt má za cíl především odklonit tranzitní dopravu z Valašského Meziříčí a zároveň zlepšit napojení mikroregionu na celostátní dálniční síť. Realizace této stavby má širší než regionální dopad a zajistí propojení Zlínského, Olomouckého a Moravskoslezského kraje. (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2020) Výstavba byla zahájena v roce 2023, přičemž její dokončení se předpokládá v roce 2026.

Železniční doprava

Mikroregion disponuje dobře rozvinutou sítí regionální železniční dopravy, přičemž město Valašské Meziříčí plní roli významného dopravního uzlu nejen v silniční, ale i železniční dopravě s nadregionálním dosahem. Kříží se zde klíčové železniční tratě vedoucí do Ostravy, Prahy a slovenského Púchova, respektive Žiliny. (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2020)

Veřejná doprava

Městská hromadná doprava ve Valašském Meziříčí představuje doplňkový prvek veřejné dopravy a obsluhuje také sousední obce Krhová a Poličná, které byly do roku 2013 administrativní součástí města. (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2020)

Provozovatelem MHD ve městě Valašské Meziříčí a v obcích Krhová a Poličná je společnost TQM – holding s.r.o. (Městská hromadná doprava Valašské Meziříčí, © 2025)

Železniční doprava v mikroregionu funguje jako komplementární prvek k autobusovým spojmům a je provozována Českými drahami. Kromě rychlíkových a mezinárodních spojů slouží menším obcím regionální železniční linky. Významnou trasou je trať Kojetín – Rožnov pod Radhoštěm, která propojuje obce Zašová, Střítež nad Bečvou,

Krhová, Valašské Meziříčí, Branky, Police a Kunovice-Loučka. Město Kelč jako druhé nejvýznamnější sídlo mikroregionu není do železniční sítě začleněno. (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2020)

6.4.2 Technická infrastruktura

Mikroregion tvoří soubor osmnácti obcí, které se liší mírou technické infrastruktury. Všechny obce jsou napojeny na veřejný vodovod, a to buď prostřednictvím místních systémů, nebo skupinového vodovodu provozovaného společností VaK Vsetín. Celková úroveň zásobování vodou je na velmi dobré úrovni.

Kanalizační síť a čistírny odpadních vod jsou dostupné ve většině obcí, přičemž v minulých letech došlo k jejich rozšíření v rámci projektů zaměřených na zlepšení vodního hospodářství. V některých menších obcích kanalizace zcela chybí nebo je zajištěna pouze dešťová kanalizace, což je často způsobeno náročným terénem nebo rozptýlenou zástavbou. V těchto případech se odpadní vody řeší individuálně (jímky, septiky apod.).

Většina obcí je také plynofikována, výjimku tvoří jen několik lokalit. Rostoucí důležitost nabývá dostupnost optického internetu, který je v některých částech mikroregionu již zaveden, zejména v návaznosti na jiné stavební projekty. (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2020)

6.4.3 Odpadové hospodářství

Svoz komunálního odpadu v mikroregionu zajišťují externí společnosti, s nimiž mají obce uzavřeny smlouvy. Přestože v oblasti působí více firem, svoz směsného komunálního odpadu je zajišťován převážně třemi hlavními poskytovateli. Některé obce využívají rozdílné firmy pro odvoz separovaného odpadu. Financování odpadového hospodářství probíhá z obecních rozpočtů, a to zejména z poplatků od obyvatel, příjmů od podnikatelů zapojených do systému a odměn za třídění.

Pevný odpad je odvážen na skládky mimo území mikroregionu, přičemž starší skládky byly již rekultivovány. Třídění odpadu je běžnou praxí, přičemž se zaměřuje především na papír, plast a sklo. V některých obcích byly s pomocí dotačních programů EU vybudovány komunitní kompostárny.

Mikroregion VMK se aktivně věnuje snižování množství netříděného odpadu. Například obec Krhová zavedla motivační systém, který propojuje evidenci odpadů s možností snížit poplatky na základě třídění. Ocenění v oblasti nakládání s odpady získala i obec Oznice, která byla úspěšná v krajské soutěži zaměřené na třídění. Výzvou zůstává efektivní zpracování vytríděného materiálu. (Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, 2020)

7 ZHODNOCENÍ SOUČASNÉHO STAVU

Tato kapitola se zaměřuje na komplexní analýzu aktuální situace v mikroregionu, přičemž vychází z několika zdrojů. Klíčovým prvkem jsou poznatky získané prostřednictvím rozhovorů s relevantními stakeholdery ze soukromého i veřejného sektoru, kteří poskytli cenné informace o současném stavu.

Dalším významným aspektem hodnocení je analýza dosavadně realizovaných projektů, jež ovlivnily socioekonomický rozvoj mikroregionu a mohou sloužit jako referenční bod pro budoucí strategické kroky.

Důležitou součástí kapitoly je rovněž SWOT analýza, která byla sestavena na základě vlastního terénního šetření v mikroregionu, rozhovorů s místními aktéry a aktuálních strategických dokumentů. Tato analýza umožňuje identifikovat klíčové silné a slabé stránky regionu, stejně jako příležitosti a hrozby, které mohou ovlivnit jeho další rozvoj. Výsledky této analýzy poskytují ucelený pohled na současný stav mikroregionu a vytvářejí podklad pro formulaci návrhů na posílení jeho konkurenceschopnosti.

7.1 Realizované rozhovory

Pro získání komplexního pohledu na zkoumanou problematiku byli jako respondenti zvoleni zástupci různých sektorů působících v mikroregionu – konkrétně veřejné správy a soukromého podnikatelského sektoru. Tato diverzita umožnila zachytit široké spektrum názorů, zkušeností a přístupů k rozvoji mikroregionu, přičemž každý sektor do diskuse přinesl specifické poznatky vycházející z jeho role a působnosti v území. Výsledky rozhovorů tak přispívají k hlubšímu porozumění potřebám a prioritám jednotlivých aktérů a poskytují relevantní podklady pro návrh doporučení směřujících k posílení konkurenceschopnosti regionu. Rozhovory se uskutečnily v období od února do dubna roku 2025. Diskuze se zaměřila na čtyři klíčové otázky týkající se rozvojových možností tohoto území.

Položené otázky byly následující:

1. *Jak byste popsali současný stav mikroregionu?*
2. *Jak podle Vás funguje spolupráce jednotlivých obcí a subjektů v rámci mikroregionu?*
3. *Jaké jsou podle Vás hlavní překážky či problémy v rozvoji mikroregionu?*
4. *V jaké oblasti naopak vnímáte potenciál či příležitosti regionu do budoucna?*

Otázka č. 1 – Jak byste popsali současný stav mikroregionu?**A) Veřejná správa (VS)**

- Respondent VS1: „*Mikroregion VMK funguje pružně a poskytuje obcím služby např. v oblasti sociální podpory – zajišťuje spravedlivé přerozdělení prostředků vybraných od obcí poskytovatelům sociálních služeb, podporuje kulturní i investiční akce přesahující působnost jednotlivých obcí – cyklostezky, jednotné autobusové zastávky, kompostéry, digitální úřední desky.*“
- Respondent VS2: „*Aktuální stav je hodnocen velice pozitivně, hlavně menšími obcemi, které si díky spolupráci s mikroregionem sáhnou např. na dotační možnosti.*“

B) Soukromý sektor (SS)

- Firma SS1: „*Obecně vnímáme mikroregion jako stabilní celek, ale jsou místa, které mají své slabá místa – dopravní spojení. Po VM je to v pohodě, ale ty obce kolem – to je bída. Zaměstnanci z okolních obcí mají mnohdy jeden spoj denně, aby se dostali do práce a z práce. Ale to není úplně problém mikroregionu, jak spíše dopravce.*“

Otázka č. 2 – Jak podle Vás funguje spolupráce jednotlivých obcí a subjektů v rámci mikroregionu?**A) Veřejná správa (VS)**

- Respondent VS1: „*Spolupráce funguje dobře, v rámci Mikroregionu se jedná především o možnost sdílení informací mezi obcemi.*“
- Respondent VS2: „*Řekl bych, že spolupráce je skvělá a menší obce se navzájem doplňují.*“

B) Soukromý sektor (SS)

- Firma SS1: „*Nemyslíme si, že by fungovala nějaká spolupráce mezi subjekty – mezi firmami obecně. Přeci jen soukromý sektor je konkurenční prostředí, takže to dává i smysl. A k otázce, zda panuje spolupráce soukromého a veřejného prostředí – ne.*“

Otázka č. 3 – Jaké jsou podle Vás hlavní překážky či problémy v rozvoji mikroregionu?**A) Veřejná správa (VS)**

- Respondent VS1: „*Vysoká byrokracie, brání rychlejšímu rozvoji v oblasti investic, horší schopnost více obcí domluvit se na společném projektu.*“

• Respondent VS2: „*Neviděl bych nějaké překážky, ale za mě bych sjednotil více obcí dohromady, mělo by to dopad na efektivnější řízení samospráv a také „Ušetření finančních prostředků“ z celkového balíku rozpočtového určení daní.*“

B) Soukromý sektor (SS)

• Firma SS1: „*Největší překážkou bychom viděli v nedostatku flexibilních kancelářských prostor, míst pro nově začínající firmy a podnikatele.*“

• Respondentka SS2: „*Problém bych viděla v nedostatku informací o aktivitách.*“

Otázka č. 4 – V jaké oblasti naopak vnímáte potenciál či příležitosti regionu do budoucna?

A) Veřejná správa (VS)

• Respondent VS1: „*Potenciál vidím v oblasti cestovního ruchu, odpadovém hospodářství i sdílených služeb pro občany.*“

• Respondent VS2: „*Tak jako v bodě 3 – sjednocení menších obcí, to je za mě největší potencionál. To bohužel není na rozhodnutí mikroregionu, ale spíše politické rozhodnutí na vládní úrovni. Týká se celé ČR.*“

B) Soukromý sektor (SS)

• Firma SS1: „*Jak jsem zmiňoval v předešlé otázce, tak vznik podnikatelských zázemí. Např. co-workingových center. Přilákalo by to mladé lidi, talenty do regionu.*“

• Respondentka SS2: „*Uspořádala bych den na zviditelnění, něco jak dny ZK nebo výroční dny měst.*“

• Podnikatel SS3: „*Když jsem začínal s podnikáním, postrádal jsem potřebné informace a tipy od lidí, kteří už mají zkušenosti. Na internetu je sice hodně materiálů, ale chyběly mi reálné příběhy a zkušenosti ostatních právě ze stejného regionu. Bylo by skvělé, kdyby mikroregion uspořádal workshop, kde by se setkali podnikatelé a firmy z různých oblastí, jako jsou IT nebo řemesla.*“

7.1.1 Vyhodnocení rozhovorů

Závěr k otázce č. 1 – Jak byste popsali současný stav mikroregionu:

Respondenti se shodují na tom, že mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko působí stabilně a funkčně. Z pohledu veřejné správy je oceňována spolupráce mezi obcemi, podpora sociálních služeb a investičních projektů, přičemž kladně hodnotí přínos pro menší obce

(např. lepší přístup k dotacím). Soukromý sektor vnímá region také jako stabilní, ale upozorňuje na konkrétní nedostatky, zejména v oblasti dopravní dostupnosti menších obcí, což ovlivňuje mobilitu pracovní síly.

Společným prvkem je tedy vnímání stability regionu, rozdílné je však zaměření pohledu – veřejná správa klade důraz na organizační a rozvojové přínosy, zatímco soukromý sektor upozorňuje na praktické problémy.

Závěr k otázce č. 2 – Jak podle Vás funguje spolupráce jednotlivých obcí a subjektů v rámci mikroregionu:

Veřejná správa hodnotí spolupráci mezi obcemi pozitivně – oceňuje sdílení informací a vzájemné doplňování se menších obcí, což přispívá k efektivnímu fungování mikroregionu jako celku. Naopak soukromý sektor žádnou výraznou spolupráci mezi firmami nevnímá a vnímá ji jako nereálnou či nežádoucí vzhledem ke konkurenčnímu prostředí.

Shoda panuje v tom, že spolupráce je spíše doménou veřejného sektoru, zatímco v soukromé sféře je spolupráce omezená a logicky podmíněná konkurenčními vztahy.

Závěr k otázkám č. 3 a 4 – Překážky a příležitosti rozvoje mikroregionu:

Z pohledu veřejné správy jsou hlavní **překážky** v rozvoji mikroregionu spojeny především s byrokracií, která brzdí investiční záměry, a s obtížnou koordinací více obcí na společných projektech. Jeden z respondentů rovněž upozorňuje na potenciální neefektivitu roztržitěné samosprávy a navrhuje její sjednocení jako nástroj zefektivnění řízení i úspor.

Naopak soukromý sektor vnímá jako největší problém nedostatek flexibilních kancelářských prostor a podpůrné infrastruktury pro začínající podnikatele. Chybí zde prostory i prostředí, které by podpořily inovace, spolupráci a příchod mladých lidí do regionu.

Co se týče **příležitostí**, veřejná správa vidí potenciál zejména v cestovním ruchu, odpadovém hospodářství a rozvoji sdílených služeb pro obyvatele. Objevuje se také návrh na sjednocení obcí jako systémové řešení pro budoucnost.

Soukromý sektor se naopak zaměřuje na rozvoj podnikatelského zázemí – například formou co-workingových center, workshopů a setkávání podnikatelů napříč obory, což by mohlo aktivizovat místní komunitu, přilákat talenty a posílit informační výměnu a motivaci mezi podnikateli.

Oba sektory tedy shodně hledí do budoucnosti s cílem zvýšit efektivitu, podporovat spolupráci a vytvořit podmínky pro udržitelný rozvoj, přičemž se liší ve fokusu – veřejná správa se orientuje na systémová a organizační řešení, soukromý sektor na podporu podnikavosti a infrastruktury.

7.2 Realizované projekty

Tato kapitola se zaměřuje na vybrané projekty realizované na území mikroregionu, které mají klíčový význam pro zvýšení konkurenceschopnosti regionu. Kromě pozitivního vlivu na ekonomický rozvoj, přispívají tyto projekty také k získávání finančních prostředků, které podporují další rozvoj a stabilitu mikroregionu.

7.2.1 Československé dny mikroregionů Valašskomeziříčsko-Kelečsko a Medzihorie

Projekt se zaměřuje na posílení spolupráce mezi obcemi a místními iniciativami v mikroregionech Valašskomeziříčsko-Kelečsko (ČR) a Medzihorie (SR). Cílem je rozvíjet aktivity založené na tradici a dobrovolnictví – jako jsou spolky hasičů, včelařů, myslivců či folklorních souborů – prostřednictvím vzájemné inspirace, sdílení zkušeností a společných akcí.

Projekt přinesl významný multiplikační efekt na obou stranách česko-slovenské hranice, a to jak z hlediska kvality, tak rozsahu zapojení cílových skupin. Díky oboustranné participaci partnerů byla zajištěna vyvážená implementace výstupů a rovnoměrné rozšíření znalostí mezi obyvateli a aktéry veřejné správy v dotčených regionech. Finanční prostředky byly alokovány s důrazem na efektivitu a hospodárnost, přičemž zrcadlová realizace aktivit respektovala specifika jednotlivých zemí. Projekt současně přispěl k posílení územní identity a valorizaci místních iniciativ napříč všemi 23 obcemi mikroregionů Valašskomeziříčsko-Kelečsko a Medzihorie, čímž vznikl originální soubor informačních materiálů.

Cílové skupiny, zejména obyvatelé zapojených obcí a zástupci místních samospráv, získaly díky projektu přístup k novým poznatkům a podpoře místních aktivit, což přispělo k posílení komunitního vědomí a zájmu o uchování nehmotného kulturního dědictví. Realizační tým prokázal vysokou míru odbornosti a znalosti místního prostředí, což ve spojení s aktivní spoluprací s místními aktéry umožnilo vytvořit autentický a prakticky využitelný výstup s dlouhodobým přínosem.

Evropský fond: EFRR

Operační program: INTERREG V-A Česká republika – Slovensko

Programové období: 2014-2020

Doba realizace projektu: 1.1.2021 až 31.12.2021

Celkové náklady: 22 932 EUR (ČS mikroregiony)

7.2.2 Zefektivnění komunikace s veřejností v Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko

Projekt významně přispěl ke zvýšení transparentnosti a dostupnosti informací směrem k obyvatelstvu prostřednictvím systematického posílení komunikačních nástrojů samosprávy. Tvorba jednoho nového strategického dokumentu zaměřeného na komunikaci veřejné správy směrem k veřejnosti napříč celým územím dobrovolného svazku obcí, spolu s instalací digitálních úředních desek (9 kusů) a modernizací webových portálů čtyř členských obcí, přispěly ke zvýšení kvality a efektivity přenosu informací mezi samosprávou a občany.

Nedílnou součástí projektu bylo také vzdělávání pracovníků obcí (minimálně 18 pracovníků), které podpořilo rozvoj jejich kompetencí v oblasti efektivní komunikace s veřejností za využití současných technologií, čímž se posílila celková profesionalizace výkonu veřejné správy v mikroregionu.

Evropský fond: ESF

Operační program: Zaměstnanost

Programové období: 2014-2020

Doba realizace projektu: 1.2.2021 až 31.1.2023

Celkové náklady: 6 912 592 Kč (Zefektivnění komunikace s veřejností v Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko)

7.2.3 Zefektivnění strategického řízení a plánování v DSO Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko

Projekt byl zaměřen na aktualizaci klíčového strategického dokumentu Dobrovolného svazku obcí Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, čímž došlo k systematickému zohlednění aktuálního vývoje, nově vzniklých potřeb území a k naplánování

koordinovaného rozvoje v rámci správního obvodu ORP Valašské Meziříčí. Tuto aktivitu doplnily vzdělávací aktivity zaměřené na posílení odborných kapacit v území. Současně byly zpracovány koncepce obnovy a rozvoje veřejné zeleně v šesti členských obcích, které přispěly k udržitelnému rozvoji a zvýšení kvality života obyvatel mikroregionu.

Evropský fond: ESF

Operační program: Zaměstnanost

Programové období: 2014-2020

Doba realizace projektu: 1.2.2019 až 31.1.2021

Celkové náklady: 2 601 690 Kč (Zefektivnění strategického řízení a plánování v DSO Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko)

7.2.4 Místní akční plán rozvoje vzdělávání v ORP Valašské Meziříčí III

Cílem projektu bylo posílení koordinace a sdílení aktivit v oblasti vzdělávání na území ORP Valašské Meziříčí. Projekt se zaměřil na zlepšení kvality vzdělávání v mateřských, základních i základních uměleckých školách a zapojil rovněž subjekty působící v neformálním vzdělávání. Klíčovým prvkem byla partnerská spolupráce mezi školami, jejich zřizovateli a dalšími aktéry ve vzdělávací oblasti. Ta probíhala formou společného plánování, sdílení informací a realizací vzdělávacích aktivit.

Evropský fond: ESF

Operační program: Výzkum, vývoj a vzdělávání

Programové období: 2014-2020

Doba realizace projektu: 1.8.2022 až 30.11.2023

Celkové náklady: 2 083 256 Kč (Místní akční plán rozvoje vzdělávání v ORP Valašské Meziříčí III)

Realizované projekty v programovém období 2014–2020 ukazují, že mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko dokáže efektivně reagovat na aktuální potřeby území a aktivně využívat dostupné nástroje pro svůj rozvoj. Představené aktivity zahrnují různorodé oblasti – od přeshraniční spolupráce, posilování strategického plánování a efektivní komunikace s veřejností, až po rozvoj vzdělávání a péče o veřejnou zeleně. Každý z projektů přispěl ke zvýšení organizační, komunikační i odborné kapacity mikroregionu a vytvořil základy pro další rozvojové aktivity. Tyto zkušenosti mohou sloužit jako důležité

inspirační a metodický základ při navrhování budoucích projektů a strategií, které povedou ke zvýšení konkurenceschopnosti a kvality života v regionu.

7.3 SWOT analýza

SWOT analýza (tabulka 3) byla vytvořena na základě kombinace primárních zdrojů, zejména rozhovorů a sekundárních dat, které zahrnují aktualizované informace ze stávajících strategických dokumentů mikroregionu.

Tabulka 3 SWOT analýza mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko

Silné stránky	Slabé stránky
- konání různých akcí v oblasti kultury a sportu - kulturní a přírodní bohatství regionu - potenciál lokálních podnikatelů, řemeslníků v regionu - kvalitní síť škol a školských zařízení	- nedostatečná dopravní dostupnost některých vzdálenějších obcí mikroregionu - malé zapojení mladé generace do dění v regionu - nízké povědomí o mikroregionu - nízká informovanost obyvatel o aktivitách mikroregionu - nedostatečné podnikatelské prostředí pro začínající podnikatele - různé názory na výběr projektů, do kterých se zapojit - absence základní služeb (prodejny potravin, pošta) v obcích
Příležitosti	Hrozby
- podpora vyšší participace občanů - využití volných objektů a areálů - zapojení škol do regionálních aktivit - spolupráce obcí s místními podnikateli	- ztráta tradičních řemesel a služeb - nízká účast občanů na komunitních akcích - nezájem obyvatel o pořádané akce a rozvoj mikroregionu

(zdroj: vlastní zpracování)

8 NÁVRHOVÁ ČÁST

Tato kapitola představuje návrh projektu, jehož cílem je podpořit a zvýšit konkurenceschopnost mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko. Projekt vychází z poznatků získaných v analytické části diplomové práce, zejména z provedených rozhovorů se zástupci obcí, místních podnikatelů i dalších relevantních aktérů, stejně jako ze SWOT analýzy mikroregionu. Identifikované slabé stránky a hrozby – konkrétně nedostatek podpory podnikatelského prostředí, slabší míra spolupráce mezi jednotlivými subjekty a nízká informovanost o dění a možnostech v rámci regionu – tvoří klíčové výchozí body pro navrhovaná opatření.

Projekt je zároveň koncipován tak, aby reagoval na aktuální potřeby mikroregionu a přispěl k posílení jeho vnitřního potenciálu. Předpokládá se, že realizace projektu bude mít pozitivní dopad nejen na samotný mikroregion, ale také na konkurenceschopnost území Zlínského kraje a v širším kontextu i České republiky.

8.1 Projekt zaměřený k posilování podnikatelského prostředí a informovanosti v regionálním kontextu

Název projektu: Týden mikroregionu: Hrajeme si na podnikání

Nositel projektu: Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko

Místo realizace projektu: Území mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko

8.1.1 Popis projektu

Projekt je koncipován jako komunitní týdenní akce zaměřená na podporu podnikatelského prostředí, prohloubení spolupráce mezi různými aktéry mikroregionu a posílení informovanosti obyvatel o aktivitách, možnostech a potenciálu vlastního území. Cílem je nejen motivovat mladou generaci k aktivnímu zájmu o mikroregion, ale také vytvořit prostor pro navazování kontaktů, sdílení zkušeností a prezentaci lokálních iniciativ.

Projekt je rozdělen do čtyř vzájemně propojených aktivit:

1. Týden mikroregionu;
2. Trhy regionálních výrobků;
3. Hrajeme si na podnikání;
4. Soutěž o maskota mikroregionu.

Realizací projektu „*Týden mikroregionu: Hrajeme si na podnikání*“ dojde k vytvoření jedinečné komunitní události, která propojí různé aktéry mikroregionu a vytvoří prostor pro sdílení informací, zkušeností i kontaktů. Výstupem bude nejen uskutečnění tematického týdne s pestrým programem workshopů, přednášek a diskusí, ale také realizace vzdělávací hry pro děti zaměřené na rozvoj podnikavosti, organizace soutěže o návrh maskota mikroregionu a pořádání trhů regionálních výrobků. Projekt přispěje k většímu zapojení obyvatel do dění v regionu, zvýší povědomí o místních iniciativách a aktivitách, podpoří podnikatelské klima a rozvine spolupráci mezi veřejným, soukromým i neziskovým sektorem.

Zároveň vznikne výstup v podobě zpracovaného návrhu maskota mikroregionu, který může být následně využíván jako vizuální prvek pro propagaci území navenek. Projekt tak nejen posílí identitu a soudržnost mikroregionu, ale přinese i konkrétní a dlouhodobě využitelné výsledky.

8.1.2 Cíle projektu

Hlavní cíl:

Hlavním cílem projektu je podpora rozvoje podnikatelského prostředí a konkurenceschopnosti mikroregionu prostřednictvím komunitního, vzdělávacího a networkingového týdne zaměřeného na podnikání, spolupráci a identitu regionu.

Strategické cíle projektu:

1. Podpořit podnikatelské prostředí v mikroregionu

- Vytvořit prostředí pro sdílení zkušeností, síťování a prezentaci podnikatelů.
- Zvýšit povědomí o možnostech podnikání, především mezi mladými lidmi.

2. Posílit identitu mikroregionu a jeho vnímání navenek

- Zviditelnit mikroregion skrze soutěž, prezentace obcí, komunitní aktivity a zapojení škol.
- Vytvořit nový symbol mikroregionu – maskota, který bude odrážet jeho hodnoty, jedinečnost a propojenost obcí.

3. Propojit klíčové aktéry regionu a podpořit spolupráci napříč sektory

- Zapojit veřejný, soukromý, neziskový i vzdělávací sektor do společného projektu.

- Nastartovat komunitní energii a mezigenerační dialog.

Specifické (měřitelné) cíle projektu:

- 1. Zapojit minimálně 10 z 18 obcí mikroregionu do soutěže „Navrhni maskota“** – zajištění aktivní účasti žáků ZŠ a místních škol na výtvarné soutěži.
- 2. Zorganizovat komunitní týden s alespoň 5 tematickými workshopy a 3 odbornými přednáškami** – témata zaměřená na podnikání, marketing, lokální produkty, tradice, sociální podnikání.
- 3. Uspořádat jednodenní „trh lokálních produktů“** – prostor pro prodejce z mikroregionu, prezentaci jejich produktů a služeb.
- 4. Vytvořit fiktivní podnikatelskou hru „Hrajeme si na podnikání“ pro děti a mládež** – hra postavená na interaktivních stanovištích, úkolech, simulací podnikání včetně základů financí, marketingu, týmové spolupráce.
- 5. Vybrat vítězný návrh maskota a využít ho v marketingu mikroregionu** – vizuální identita pro propagační materiály, sociální sítě i akce mikroregionu.
- 6. Získat zpětnou vazbu od účastníků (minimálně 50 dotazníků)** – evaluace dopadu projektu, návrhy na pokračování a rozšíření.

8.1.3 Cílové skupiny projektu

Žáci základních škol – aktivní účastníci soutěže „Navrhni maskota mikroregionu“, kde jejich úkolem bude vytvořit postavu reprezentující identitu všech 18 obcí. Zároveň se účastní aktivity „Hrajeme si na podnikání“, kde v týmech zakládají fiktivní firmy a řeší různé podnikatelské výzvy.

Učitelé a školy – klíčová skupina při zapojování dětí do jednotlivých aktivit. Projekt mohou využít jako součást výuky, a to nejen pro obohacení výukového obsahu, ale také jako inspiraci pro rozvoj kreativního a podnikavého myšlení u dětí. Zároveň jim nabízí prostor pro mezioborovou spolupráci a možnost aktivně se podílet na utváření vztahu žáků k regionu.

Místní podnikatelé a živnostníci – důležití partneři projektu, kteří se aktivně zapojují do jeho realizace – ať už formou účasti na diskusích, nebo jako lektori přednášek a workshopů. Jejich zapojení přináší cenné praktické zkušenosti a autentický pohled na podnikání, což přispívá k větší atraktivitě a přínosu aktivit pro děti i školy. Zároveň se jim

prostřednictvím akce otevírá možnost prezentovat své produkty a služby na komunitních trzích, čímž si mohou zvýšit povědomí o své značce a oslovit nové zákazníky. Projekt jim také nabízí prostor pro navázání spolupráce s mladou generací, která může být inspirací pro budoucí zaměstnance či nástupce. Touto cestou se posiluje propojení podnikatelského sektoru s místní komunitou a rozvíjí se vzájemná podpora v rámci regionu.

Obce a veřejná správa – vystupují v roli hlavních organizátorů celého projektu i jednotlivých aktivit. Zajišťují potřebné zázemí, poskytují prostory pro konání akcí a aktivně se podílejí na přípravě a koordinaci programu. Jejich zapojení je klíčové nejen z organizačního hlediska, ale i pro propojení celého mikroregionu a posílení spolupráce mezi jednotlivými obcemi. Součástí jejich činnosti je také vytváření prostoru pro prezentaci jednotlivých obcí – ať už formou výstav či informačních panelů – čímž přispívají k většímu povědomí o místní historii, tradicích a potenciálu regionu. Veřejná správa navíc funguje jako důležitý spojovací článek mezi školami, podnikateli a veřejností, čímž podporuje komunitní rozvoj, aktivní občanství a dlouhodobě udržitelný rozvoj mikroregionu.

Neziskové organizace a spolky – představují důležitou cílovou skupinu projektu, jelikož dlouhodobě realizují aktivity podporující komunitní život v mikroregionu. Do projektu se zapojují nejen jako partneři při organizaci jednotlivých aktivit, ale také s cílem zviditelnit svou činnost, která je často omezena personálními a finančními kapacitami. Během komunitního týdne budou mít možnost prezentovat své aktivity široké veřejnosti prostřednictvím informačních stánků, interaktivních dílen, krátkých vystoupení nebo ukázek své práce. Projekt jim tak poskytuje prostor pro navázání nových kontaktů, sdílení zkušeností a získání nových dobrovolníků či podporovatelů.

Veřejnost, zejména občané mikroregionu – tvoří klíčovou cílovou skupinu projektu, neboť jsou přímými účastníky jednotlivých aktivit v rámci Týdne mikroregionu. Aktivně se zapojují do programu prostřednictvím návštěvy přednášek, workshopů, trhů s lokálními produkty i dalších doprovodných akcí. Tato skupina má rovněž možnost ovlivnit výstupy projektu – například prostřednictvím hlasování o návrzích maskota mikroregionu nebo sdílením zpětné vazby k průběhu a obsahu jednotlivých aktivit. Projekt zároveň vytváří prostor pro jejich participaci na budoucím směřování této události, a to formou návrhů a doporučení pro případné další ročníky. Tím dochází k posilování vztahu obyvatel ke svému regionu, zvyšování jejich informovanosti a budování pocitu sounáležitosti s místní komunitou.

8.1.4 Konkrétní aktivity projektu

AKTIVITA 1 – Týden mikroregionu

Jedná se o hlavní rámec projektu – tematický týden konaný na jaře, který bude sloužit jako prostor pro setkávání, sdílení a společnou prezentaci jednotlivých obcí, podnikatelů, škol a dalších místních aktérů. Během týdne proběhnou:

- workshopy na téma podnikání, marketingu, spolupráce nebo komunitního plánování,
- přednášky a besedy s úspěšnými regionálními podnikateli,
- prezentace projektů obcí, neziskových iniciativ a škol,
- aktivity pro děti, mládež i dospělé.

Cílem této aktivity je vytvořit platformu pro posílení vzájemné spolupráce, zvýšení informovanosti a sdílení dobré praxe mezi jednotlivými subjekty mikroregionu.

Výstupem bude uskutečnění minimálně 5 tematických workshopů, 3 přednášek a prezentace zástupců alespoň 10 zúčastněných obcí či škol.

AKTIVITA 2 – Trhy regionálních výrobků

Součástí komunitního týdne bude také jednodenní jarmark lokálních produktů, který vytvoří prostor pro prezentaci a přímý prodej výrobků místních podnikatelů, farmářů a dalších tvůrců působících v mikroregionu. Tato akce pod širým nebem bude koncipována jako slavnost regionálních chutí, vůní a řemesel – s cílem nejen podpořit lokální ekonomiku, ale zároveň přiblížit návštěvníkům pestrost a kvalitu místní produkce.

Trh poskytne příležitost pro aktivní zapojení malých i středních podnikatelů, kteří jinak nemusí mít prostor k veřejné prezentaci své činnosti. Vedle samotného prodeje zde bude kladen důraz i na edukativní aspekt – například prostřednictvím krátkých tematických vstupů, workshopů nebo ukázek řemeslné výroby.

Akce tak přispěje nejen k propagaci konkrétních značek a osobností v regionu, ale i k podpoře povědomí o významu lokální ekonomiky jako důležité součásti rozvoje mikroregionu.

Cílem aktivity č. 2 je posílit vazby mezi místními producenty a obyvateli regionu, vytvořit prostor pro přímou interakci mezi výrobcem a zákazníkem, propagovat regionální značky, zvýšit zájem veřejnosti o lokální spotřebu a udržitelný životní styl, podpořit podnikatele

v jejich činnosti prostřednictvím veřejné prezentace a možnosti navázání nových kontaktů či partnerství.

Očekávaným výstupem této aktivity je účast minimálně 15 prodejců z řad místních producentů a návštěvnost přesahující 100 osob z řad veřejnosti. Trh se stane nejen ekonomickou, ale i společenskou událostí, která přirozeně podpoří síťování mezi jednotlivými aktéry a může vést ke vzniku nových forem spolupráce v rámci mikroregionu.

AKTIVITA 3 – Hrajeme si na podnikání

Tato aktivita je zaměřena především pro děti a žáky základních škol (zejména 2. stupeň), kterým zábavnou a interaktivní formou přiblíží svět podnikání a fungování firmy. V rámci hry si účastníci vyzkouší celý proces podnikání – od vytvoření podnikatelského nápadu, sestavení jednoduchého byznys plánu, přes marketing a práci s logem a vizuální identitou firmy, až po simulaci prodeje, komunikaci se zákazníky, týmovou spolupráci a řešení nečekaných situací, jako jsou reklamace nebo změny na trhu.

Hra bude strukturovaná jako cesta s pěti tematickými stanovišti, která budou představovat jednotlivé kroky v podnikání – například: 1. nápad a založení firmy, 2. marketing a reklama, 3. finanční gramotnost a účetnictví, 4. zákaznický servis a prezentace, 5. krizové situace a týmová strategie.

Každé stanoviště bude vedeno odborným facilitátorem (např. pedagogem, podnikatelem, studentem VŠ s praxí), který vysvětlí úkoly a pomůže účastníkům pochopit souvislosti. Herní scénáře budou inspirovány reálnými podmínkami v mikroregionu – např. podnikáním v oblasti řemesel, lokální gastronomie nebo služeb.

Hra bude probíhat formou týmové spolupráce, děti si vytvoří vlastní “firmu”, kterou budou po stanovištích rozvíjet. Aktivita podpoří základy podnikatelského myšlení, ale také kreativitu a schopnost spolupracovat.

Cíl aktivity v podobě edukační hry je: podpořit u dětí zájem o podnikání jako o jednu z možných budoucích kariérních cest, naučit účastníky základní principy fungování trhu a podnikání, rozvíjet jejich kreativitu, logické myšlení a týmovou spolupráci, vytvořit zábavný a současně poučný program, který podpoří vztah dětí k jejich regionu a místní ekonomice.

Očekávaným výstupem aktivity č. 3 je aktivní účast alespoň 70 dětí ze základních škol mikroregionu, vznik uceleného edukačního programu obsahujícího 5 herních stanovišť.

AKTIVITA 4 – Soutěž o maskota mikroregionu

Tato soutěž je určena pro děti z 1. a 2. stupně základních škol a má za cíl vytvořit grafický návrh maskota mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko. Maskot bude sloužit jako symbolické propojení všech 18 členských obcí a bude odrážet jedinečné rysy, tradice, krajinu či zajímavosti daného území.

Účastníci budou mít za úkol výtvarně ztvárnit návrh postavičky (zvíře, postava, pohádková bytost apod.), která by mohla mikroregion reprezentovat navenek – na propagačních materiálech, sociálních sítích, při akcích apod.

Návrhy mohou být ručně kreslené nebo digitálně zpracované. Záměrně se ponechá kreativní volnost, aby děti mohly pracovat samostatně nebo pod vedením pedagogů v rámci školní výuky či kroužků.

Soutěž bude probíhat ve dvou věkových kategoriích – 1. stupeň a 2. stupeň ZŠ. Hodnocení bude provádět odborná porota složená ze zástupců mikroregionu, grafiků či pedagogů výtvarné výchovy. Vítězné návrhy budou oceněny a veřejně vystaveny během „*Týdne mikroregionu*“, čímž dojde k jejich veřejné prezentaci a ocenění práce dětí.

Cílem této aktivity je:

- Aktivizovat dětské publikum a posílit jejich vztah k místu, kde žijí.
- Podpořit spolupráci mezi školami a volnočasovými zařízeními.
- Vytvořit nový vizuální prvek, který bude reprezentovat mikroregion.
- Umožnit dětem přispět k rozvoji veřejného prostoru a regionální identity.

Očekávaným výstupem je zapojení minimálně 40 návrhů maskotů, účast škol alespoň z 10 obcí mikroregionu, veřejná prezentace vítězného návrhu na komunitní akci a následné využití maskota v propagačních aktivitách mikroregionu.

8.1.5 Časová analýza

Časová analýza projektu (viz tabulka 4) vychází z odhadované délky jednotlivých aktivit, přičemž při jejím stanovení byly zohledněny zkušenosti z realizace obdobných projektů. Celkové trvání projektu – zahrnující přípravnou, realizační i hodnoticí fázi – je plánováno přibližně na osm měsíců.

Přípravná fáze projektu představuje nejkomplexnější a časově nejnáročnější etapu, jejíž plánovaná délka přesahuje pět měsíců. V souladu s harmonogramem projektu (viz

tabulka 5) je zahájení prvního kroku stanoveno na září 2025, přičemž závěrečná aktivita v podobě hodnocení je plánována na květen následujícího roku 2026.

Tabulka 4 Časová analýza projektu

Činnost	Popis činnosti	Doba trvání (dny)	Předcházející činnosti
I.	Přípravná fáze	158	
A	Sestavení pořadatelského týmu, personální zajištění	10	-
B	Konzultace projektu s obcemi	10	A
C	Sestavení rozpočtu projektu	5	A, B
D	Rezervace data a místa konání pro „Týden mikroregionu“	2	B
E	Podání žádosti o krajskou dotaci a obdržení dotace	60	C
F	Oslovení a domluva s přednášejícími, lokálními výrobci	10	D
G	Oslovení škol a zahájení soutěže o maskota	5	D
H	Grafická tvorba letáčku	2	D
I	Tisk a distribuce letáčků, propagace na sociálních sítích	14	H
J	Obstarání reklamních materiálů a darů od sponzorů a partnerů	40	F
II.	Realizační fáze	65	
K	Sběr a vyhodnocení návrhů na maskota	30	G
L	Tvorba programu Týdne mikroregionu (workshopy, hry, trhy)	15	F
M	Příprava hry „Hrajeme si na podnikání“	10	F
N	Příprava místa konání – technické zajištění prostoru, stánků, občerstvení	2	D

O	Realizace „Týdne mikroregionu“	7	K, L, M, N
P	Koordinace úklidu po skončení akce	1	O
III.	Kontrolní fáze	15	
Q	Sběr zpětné vazby – průzkum spokojenosti, návrhy na zlepšení	10	O
S	Vyhodnocení úspěšnosti projektu	5	Q
	Celková doba trvání projektu	238	

(zdroj: vlastní zpracování)

Přípravná fáze projektu (září 2025 – únor 2026) představuje nejkomplexnější a časově nejnáročnější etapu, jejíž plánovaná délka přesahuje pět měsíců. Tato etapa zahrnuje plánování celého projektu, sestavení realizačního týmu, navázání spolupráce s partnery (školy, obce, podnikatelé, spolky), přípravu programové náplně jednotlivých aktivit, zajištění prostor, technického zázemí a propagace.

V realizační fázi (únor – duben 2026) probíhá samotná realizace klíčových aktivit projektu – organizace soutěže o maskota, workshopy, edukativní hra „Hrajeme si na podnikání“, komunitní trhy a samotný Týden mikroregionu.

Závěrečná kontrolní fáze (duben – květen 2026) zahrnuje vyhodnocení projektu, sběr zpětné vazby od účastníků, monitoring výstupů, zpracování výsledků a návrh na další pokračování nebo zlepšení do budoucna.

Tabulka 5 Harmonogram projektu

Aktivita	Období
I. Přípravná fáze	Září 2025 – Únor 2026
II. Realizační fáze	Únor – Duben 2026
III. Kontrolní fáze	Duben – Květen 2026

(zdroj: vlastní zpracování)

8.1.6 Finanční analýza

Finanční analýza je nedílnou součástí každého projektového návrhu a slouží k zajištění realistického pohledu na ekonomickou náročnost realizace dané aktivity.

V této kapitole je předložen předběžný rozpočet projektu „*Týden mikroregionu: Hrajeme si na podnikání*“, který zahrnuje odhadované náklady spojené s přípravou, realizací a následným vyhodnocením jednotlivých klíčových aktivit. Rozpočet byl stanoven na základě orientačního průzkumu cen jednotlivých položek u dodavatelů a poskytovatelů služeb. Tabulka rozpočtu, uvedená níže (tabulka 6), nabízí přehledné shrnutí jednotlivých položek včetně celkových nákladů na realizaci projektu.

Tabulka 6 Rozpočet projektu

Položka rozpočtu	Cena
Marketing a propagace (letáky, plakáty)	20 000 Kč
Ceny pro soutěž „Navrhni maskota“	8 000 Kč
Příprava workshopů a přednášek, lektorné	30 000 Kč
Materiály pro hru (kartičky, tisk)	8 000 Kč
Technické zajištění akce (stany, ozvučení)	20 000 Kč
Občerstvení pro účastníky	15 000 Kč
Pronájem prostor	10 000 Kč
Moderátor akce	5 000 Kč
Celkem	116 000 Kč

(zdroj: vlastní zpracování)

8.1.7 Analýza rizik

Žádný projekt se neobejde bez rizik, která mohou narušit jak jeho průběh, tak i výstupy. Proto je nezbytné tato rizika včas rozpoznat a věnovat se jejich prevenci a minimalizaci dopadů. Následující tabulka přináší přehled klíčových rizik spojených s realizací projektu a navrhuje konkrétní způsoby jejich eliminace.

Tabulka 7 Riziková analýza projektu

Riziko	Závažnost rizika (1 nejnižší, 5 nejvyšší)	Pravděpodobnost výskytu (1 téměř vyloučena, 5 téměř jistá)	Návrh na eliminaci rizika
Nízká účast veřejnosti	4	3	Včasná propagace
Nedostatek finančních prostředků	4	2	Vypracovat realistický rozpočet, aktivní hledání dotačních titulů, zapojení místních aktérů
Nepříznivé počasí v době konání venkovních aktivit	3	3	Zajištění alternativních krytých prostor, pronájem stanů
Nezájem veřejnosti o edukativní aktivity	3	3	Vybrat atraktivní témata a řečníky, inspirativní příběhy
Nedostatečné zapojení škol a dětí	3	3	Oslovit školy dostatečně dopředu, motivovat děti
Komunikační a organizační problémy mezi aktéry	4	2	Stanovit kompetence, vytvořit tým, delegovat odpovědnost, pravidelné porady
Nízká účast místních výrobců a podnikatelů	3	3	Aktivně oslovovat, zajistit jim dostatečnou propagaci, nabídka zvýhodněných podmínek

Technické problémy během konání akce (např. výpadek elektřiny)	4	2	Přítomnost technického zajištění, kontrola před akcí
--	---	---	--

(zdroj: vlastní zpracování)

V rámci navrhovaného projektu „Týden mikroregionu: Hrajeme si na podnikání“ byla identifikována řada potenciálních rizik, která mohou mít vliv na jeho úspěšnou realizaci. Nejzávažnějším rizikem se ukázala být **nízká účast cílových skupin (zejména veřejnosti a škol)**, která by mohla zásadně omezit dosah projektu i efektivitu jeho výstupů. Tento problém je hodnocen vysokou závažností (4 z 5) a zároveň i relativně vysokou pravděpodobností výskytu (3 z 5).

Dalším významným rizikem je **nedostatek finančních prostředků** pro zajištění všech klíčových aktivit (závažnost 4/5, pravděpodobnost 2/5). Pro eliminaci tohoto rizika je důležité sestavení reálného rozpočtu, aktivní vyhledávání vhodných dotačních příležitostí (například prostřednictvím Místní akční skupiny) a zapojení lokálních aktérů. Další možností je využití dobrovolnické pomoci, která může významně přispět k realizaci jednotlivých aktivit.

Mezi méně závažná, ale stále relevantní rizika patří například **nepřízeň počasí v době konání venkovních akcí**. Tato rizika je možné zmírnit vhodnou organizací nebo rezervními variantami.

Celkově lze říci, že většinu identifikovaných rizik je možné efektivně řídit a eliminovat vhodnými preventivními opatřeními, plánováním a aktivní komunikací se zapojenými subjekty.

8.1.8 Očekávané přínosy

Realizace projektu „Týden mikroregionu: Hrajeme si na podnikání“ přináší víceúrovňové a mezioborové přínosy, které mají potenciál pozitivně ovlivnit nejen podnikatelské prostředí, ale i celkovou atmosféru v mikroregionu VMK. Tyto přínosy lze rozdělit do několika klíčových oblastí:

Přínos 1 – Vytvoření tradice komunitní a podnikatelské události

Zavedením pravidelné akce s podnikatelským a komunitním přesahem dochází k postupnému budování tradice, která má potenciál stát se stabilní součástí života

mikroregionu. Opakováním a postupným rozvojem této aktivity lze posílit očekávání občanů a zúčastněných subjektů, což přispívá k rozvoji regionální identity.

Přínos 2 – Posílení image mikroregionu

Projekt napomáhá formování pozitivního obrazu mikroregionu navenek – jako prostoru s aktivním a podnikavým obyvatelstvem, s pestrými nabídkou aktivit, produktů a spolupráce mezi veřejným, soukromým i neziskovým sektorem. Budování této image je klíčové nejen pro interní motivaci obyvatel, ale i pro přilákání potenciálních investorů, nových obyvatel či návštěvníků.

Přínos 3 – Rozvoj podnikavých kompetencí a podpora podnikání

Díky aktivitám zaměřeným na podnikání, zejména edukační hře „Hrajeme si na podnikání“, dochází k rozvoji podnikavých kompetencí dětí a mládeže. V dlouhodobém horizontu lze očekávat, že mladí lidé získají pozitivní vztah k podnikání, což může vést ke zvýšení počtu podnikatelských záměrů v regionu. Projekt navíc poskytuje motivační prostředí i pro začínající podnikatele, kteří mohou skrze trhy, workshopy a networking navázat důležité kontakty.

Přínos 4 – Zvýšení informovanosti o dění v mikroregionu

Projekt výrazně přispívá ke zlepšení přehledu obyvatel o aktivitách a možnostech v rámci mikroregionu. Přímým zapojením různých aktérů a otevřenou komunikací v rámci jednotlivých aktivit se zvyšuje transparentnost a dostupnost informací o činnosti místních samospráv, spolků i podnikatelů.

Přínos 5 – Posílení identity a sounáležitosti obyvatel s regionem

Kreativní aktivity, jako je například výtvarná soutěž o návrh maskota mikroregionu, napomáhají posilování vztahu obyvatel – především dětí – k místu, ve kterém žijí. Tím se buduje hlubší emocionální vazba k regionu a jeho hodnotám, což je důležitým předpokladem pro dlouhodobou stabilitu komunity.

Přínos 6 – Podpora mezisektorové spolupráce

Projekt vytváří příležitosti pro setkávání a spolupráci různých aktérů – zástupců obcí, škol, podnikatelských subjektů, neziskových organizací i veřejnosti. Tyto interakce vedou k rozvoji mezisektorových vazeb, které jsou klíčové pro řešení složitějších rozvojových otázek na lokální úrovni.

Přínos 7 – Vznik nových kontaktů a partnerství

Jedním z významných přínosů projektu je i vytváření nových sociálních a profesních sítí mezi jednotlivci i institucemi. Networking v rámci komunitního týdne může vést ke vzniku nových spoluprací, společných projektů, sdílení know-how či dalších iniciativ, které budou přetrvávat i po skončení akce.

8.2 Shrnutí projektu

Navržený projekt s názvem *Týden mikroregionu: Hrajeme si na podnikání* je určen na podporu konkurenceschopnosti Mikroregionu VMK. Projekt je zaměřen na oblast podnikatelského prostředí a k posílení povědomí o mikroregionu.

Projekt vytvoří komunitní událost propojující obyvatele, podnikatele i veřejné instituce. Jeho součástí bude tematický týden s workshopy, přednáškami a diskusemi, vzdělávací hra pro děti, soutěž o návrh maskota a trhy regionálních produktů. Cílem je posílení místní identity, zviditelnění mikroregionu a podpora podnikatelského prostředí. Výstupem bude mimo jiné i nový maskot, který může sloužit k propagaci mikroregionu navenek.

Délka projektu je odhadována na 6 měsíců.

ZÁVĚR

Tato diplomová práce se věnuje tématu posílení konkurenceschopnosti Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko. Záměrem bylo formulovat projekt, který by mikroregionu zajistil lepší pozici z hlediska konkurenceschopnosti.

Návrhová část přímo navazuje na část analytickou, ve které byla oblast mikroregionu hodnocena z pohledu různých faktorů ovlivňujících její konkurenceschopnost. Konkrétně bylo sledováno šest oblastí: lidské zdroje, ekonomická struktura, úroveň občanské vybavenosti, dopravní a telekomunikační infrastruktura. Po této analýze následovaly rozhovory s klíčovými aktéry, kteří v regionu působí. Ti se vyjadřovali k problémům, které brzdí rozvoj mikroregionu, ale také k možným příležitostem, které by mohly podpořit jeho další růst. Součástí práce bylo rovněž zhodnocení již realizovaných projektů v různých oblastech. Na základě získaných informací, rozhovorů i strategických dokumentů byla následně zpracována SWOT analýza, která přehledně shrnuje silné a slabé stránky mikroregionu a upozorňuje na možné hrozby i příležitosti do budoucna.

Z výsledků vyplynulo, že mezi nejzásadnější problémy patří nízká informovanost o aktivitách mikroregionu a nedostatečná podpora podnikatelského prostředí.

V reakci na tato zjištění byl v návrhové části vytvořen projekt zaměřený právě na rozvoj podnikání a zviditelnění Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko. Projekt s názvem *Týden mikroregionu: Hrajeme si na podnikání* je koncipován do čtyř tematických okruhů, které oslovují různé cílové skupiny. Jeho snahou je nejen probudit zájem mladých lidí o dění v regionu, ale i vytvořit prostor pro vzájemnou spolupráci, sdílení zkušeností a prezentaci místních iniciativ a podniků.

Projekt má ambici přinést přínos nejen pro mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko, ale stát se inspirací i pro další části Zlínského kraje a České republiky.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Abeceda fondů EU 2021–2027: jak fungují evropské fondy? : jak a na co lze žádat o dotaci?: kam se obrátit pro radu?, 2023. 2. aktualizované vydání. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Národní orgán pro koordinaci. ISBN 978-80-7538-452-2. Dostupné také z: <https://www.dotaceeu.cz/getmedia/66a86ef9-b3e6-4bbf-a95b-954d272c6204/abeceda-2023-2-vydani-online.pdf.aspx>.

BERNARD, Josef; JOUKL, Miroslav a VÍTKOVÁ, Lucie, 2021. Občanská vybavenost malých obcí: diagnóza, standardy, plánování. *Urbanismus a územní rozvoj*. Roč. XXIV, č. 5, str. 22-30. ISSN 1212-0855.

BLAŠKO, Michal, 2017. *Role komunitních plánů v rozvoji regionů v evropském kontextu*. Opava: Slezská univerzita v Opavě, Filozoficko-přírodovědecká fakulta. ISBN 978-80-7510-255-3.

BRISTOW, Gillian, 2010. *Critical reflections on regional competitiveness: theory, policy and practice*. Routledge studies in human geography. London: Routledge, Taylor & Francis Group. ISBN 978-0-415-47159-6.

Co jsou MAS, © 2025. Online. Národní síť MAS české republiky, z.s. Dostupné z: <https://www.nsmas.cz/o-nas/co-jsou-mas/>. [cit. 2025-03-09].

ČAJKOVÁ, Andrea; ROMANOVA, Evgenya; TOLSTIKOVA, Svetlana and ABUSHKIN, Boris, 2021. Models of regional competitiveness: priority influencing factors. *E3S Web of Conferences*. Online. ISSN 2267-1242. Dostupné z: <https://doi.org/10.1051/e3sconf/202130104005> [cit. 2025-03-09].

ČS mikroregiony. Online. Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko. Dostupné z: <https://www.meziricsko.cz/cs-mikroregiony/>. [cit. 2025-04-01].

EU Regional Competitiveness Index 2.0 - 2022 edition. Online. European Commission. Dostupné z: https://ec.europa.eu/regional_policy/assets/regional-competitiveness/index.html#/. [cit. 2025-04-03].

Evropský námořní a rybářský fond, © 2025. Online. Ministerstvo pro místní rozvoj. Dostupné z: <https://mmr.gov.cz/cs/microsites/ispz/financovani/evropske-zdroje/emff> [cit. 2025-03-10].

ESF+, © 2025. Online. Evropská komise. Dostupné z: <https://european-social-fund-plus.ec.europa.eu/cs/co-je-esf> [cit. 2025-03-10].

Evropský fond pro regionální rozvoj a Fond soudržnosti 2021-2027. Online. EUROPEAN UNION. 9.10.2024. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/cs/TXT/?uri=LEGISSUM:4536660>. [cit. 2025-04-24].

FAGERBERG, Jan a SRHOLEC, Martin, 2017. Capabilities, economic development, sustainability. Online. *Cambridge Journal of Economics*. Vol. 41, no. 3. Dostupné z: <https://doi.org/https://doi.org/10.1093/cje/bew061>. [cit. 2025-03-13].

GOUARDÈRES, Frédéric, 2024. *Fond pro spravedlivou transformaci*. Online. Evropský parlament. Dostupné z: <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/cs/sheet/214/fond-pro-spravedlivou->. [cit. 2025-03-09].

HUGGINS, Robert, 2014. *The global competitiveness of regions*. London: Routledge, 2014. ISBN 978-0-415-85943-1.

HUGGINS, Robert a THOMPSON, Piers (ed.), 2017. *Handbook of regions and competitiveness: contemporary theories and perspectives on economic development*. Cheltenham: Edward Elgar Publishing. ISBN 978-1-78347-500-1.

JÁČ, Ivan a kol., 2010. *Jedinečnost obce v regionu*. Praha: Professional Publishing. ISBN 978-80-7431-038-6.

JETMAR, Marek, a kolektiv autorů, 2015. *Meziobecní spolupráce Inspirativní cesta, jak zlepšit služby veřejnosti*. Praha. ISBN 978-80-906042-2-3.

JOUKL, Miroslav; VÍTKOVÁ, Lucie a BERNARD, Josef, 2022. Občanská vybavenost malých obcí: podpora služeb na venkově. Dostupné z: https://www.soc.cas.cz/images/drupal/publikace/vz3_podpora_sluzeb.pdf#page7. [cit. 2025-03-21].

KARMAN, Agnieszka; MISZCZUK, Andrzej a BRONISZ, Urszula. Discovering the factors driving regional competitiveness in the face of climate change. *Miscellanea Geographica: Regional Studies on Development*. Online. Vol. 27, no. 2, s. 75-91. ISSN 2084-6118. Dostupné z: <https://doi.org/https://doi.org/10.2478/mgrsd-2023-0009>. [cit. 2025-02-11].

KHENDRICHE TRHLÍNOVÁ, Zuzana, 2014. *Partnerství v rozvoji obcí, měst a regionů*. Praha: Auditorium. ISBN 9788087284445.

Komunitně vedený místní rozvoj, © 2025. Online. Ministerstvo pro místní rozvoj. Dostupné z: <https://mmr.gov.cz/cs/microsites/uzemni-dimenze/regionalni-rozvoj/clld>. [cit. 2025-02-11].

Komunitně vedený místní rozvoj ve městech CLLD-U, © 2025. Online. Územní dimenze, Ministerstvo pro místní rozvoj. Dostupné z: <https://mmr.gov.cz/cs/microsites/uzemni-dimenze/regionalni-rozvoj/clld-u>. [cit. 2025-02-21].

KOUSKOURA, Amalia; SKALKOS, Dimitrios a BAKOUROS, Ioannis, 2024. Assessing the Key Factors Measuring Regional Competitiveness. *Sustainability*. Online. Vol. 16, no. 6, s. 2574. ISSN 2071-1050. Dostupné z: <https://doi.org/10.3390/su16062574>. [cit. 2025-03-01].

KRAFTOVÁ, Ivana; MAŠTÁLKA, Martin; MATĚJA, Zdeněk; SVOBODA, Ondřej a ZDRAŽIL, Pavel, 2016. *Bezpečný rozvoj regionu: základní koncept*. Praha: Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7552-261-0.

KUTSCHERAUER, Alois; VÁCLAVKOVÁ, Renáta; MALINOVSKÝ, Jan a kol., 2013. Komplementární přístupy k podpoře regionálního a municipálního rozvoje. Series on Advanced Economic Issues. Ostrava: VŠB-TU Ostrava. ISBN 978-80-248-3285-2.

LITVA, Dušan, 2017. Impact Of European Integration On Competitiveness Of Czech Regions. *Management and Education*. Online. Vol. 15, no. 2, s. 227-241. ISSN 2029-7491. Dostupné z: <https://doi.org/10.3846/bme.2017.371>. [cit. 2025-03-09].

MAIER, Karel a kolektiv autorů, 2012. *Udržitelný rozvoj území*. Praha: Grada. ISBN 978-80-247-4198-7.

Meziobecní spolupráce v ČR: Příklady dobré praxe a doporučení pro realizaci meziobecní spolupráce, 2020. Ministerstvo vnitra ČR.

Městská hromadná doprava Valašské Meziříčí, © 2025. Online. Dostupné z: <https://mhd.valasskemezirici.cz>. [cit. 2025-04-01].

MIKROREGION VALAŠSKOMEZIŘÍČSKO-KELEČSKO, 2020. Strategický plán rozvoje dobrovolného svazku obcí mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko na období 2020-2030 [online]. cit. [2025-01-27]. Dostupné z: <https://www.meziricsko.cz/wp-content/uploads/2021/05/STRATEGICKÝ-PLÁN-DSO-MVM-K-2020-2030-KOMPLET-FINAL-COMPRESS.pdf#>

MIKROREGION VALAŠSKOMEZIŘÍČSKO-KELEČSKO, 2023. Strategický dokument pro oblast SMART CITY. [online]. cit. [2025-02-11]. Dostupné z: <https://www.meziricsko.cz/wp-content/uploads/2023/06/SMART-strategie.pdf>

Místní akční plán rozvoje vzdělávání v ORP Valašské Meziříčí III. Online. DotaceEU.cz. Dostupné z: [https://dotaceeu.cz/cs/statistiky-a-analyzy/mapa-projektu/projekty/02-operacni-program-vyzkum,-vyvoj-a-vzdelavani/02-3-rovny-pristup-ke-kvalitnimu-predskolnimu,-pri/mistni-akcni-plan-rozvoje-vzdelavani-v-orp-val-\(2\)](https://dotaceeu.cz/cs/statistiky-a-analyzy/mapa-projektu/projekty/02-operacni-program-vyzkum,-vyvoj-a-vzdelavani/02-3-rovny-pristup-ke-kvalitnimu-predskolnimu,-pri/mistni-akcni-plan-rozvoje-vzdelavani-v-orp-val-(2)). [cit. 2025-04-08].

NAHODIL, František a kol., 2014. *Veřejná správa a financování veřejného sektoru*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk. ISBN 978-80-7380-536-4.

PAVLÍK, Marek a kol., 2020. *Regiony budoucnosti: spolupráce, bezpečí, efektivita: inspirace pro rozvoj měst a regionů s příklady dobré praxe*. Praha: Grada. ISBN 9788027113101.

PAVLÍK, Marek a kol., 2016. *Podpora lokální ekonomiky: využití skrytých potenciálů v regionech*. Praha: Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7552-390-7.

PIKE, Andy; RODRÍGUEZ-POSE, Andrés a TOMANEY, John, 2017. *Local and regional development*. Second edition. London: Routledge, Taylor & Francis Group. ISBN 978-1-138-78572-4.

Podpora a rozvoj regionů, © 2025. Online. Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. Dostupné z: <https://mmr.gov.cz/cs/narodni-dotace/podpora-a-rozvoj-regionu>. [cit. 2025-01-01].

PROVAZNÍKOVÁ, Romana, 2015. *Financování měst, obcí a regionů: teorie a praxe*. 3. aktualizované a rozšířené vydání. Finance (Grada). Praha: Grada Publishing. ISBN 9788024756080.

Před 25 lety vzniklo ministerstvo pro místní rozvoj, 2021. Online. Tvoříme Evropu. Dostupné z: <https://tvorimeevropu.cz/2021/11/01/pred-25-lety-vzniklo-ministerstvo-pro-mistni-rozvoj/>. [cit. 2025-03-01].

Regionální politika a regionální rozvoj. Online. Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. Dostupné z: <https://mmr.gov.cz/cs/ministerstvo/regionalni-rozvoj>. [cit. 2025-03-02].

Regiony regionální politiky. Online. DotaceEU.cz. Dostupné z: <https://www.dotaceeu.cz/cs/evropske-fondy-v-cr/informace-o-fondech/regiony-regionalni-politiky-eu>. [cit. 2025-04-02].

SCHWARZ, Kelly, 2024. *Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR)*. Online. Evropský parlament. Dostupné z: <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/cs/sheet/95/evropsky-fond-pro-regionalni->. [cit. 2025-03-02].

Strategie regionálního rozvoje ČR 2021+, © 2025. Online. Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. Dostupné z: <https://mmr.gov.cz/cs/microsites/uzemni-dimenze/regionalni-rozvoj/strategie-regionalniho-rozvoje-cr-2021>. [cit. 2024-12-28].

SWOT Analysis. Online. EDA U.S. Economic Development Administration. Dostupné z: <https://www.eda.gov/archives/2016/ceds/content/swot-analysis.htm>. [cit. 2025-04-11].

ŠIMÁČKOVÁ, Kateřina a PUCHÝŘ, Bohumil, 2013. *Faktory působící na konkurenční schopnost regiónu*. Online. Dostupné z: http://www.conference-cm.com/podklady/history4/Prispevky/prispevek_Simackova_Puchyr_VUT.pdf. [cit. 2024-12-14].

VAŇKOVÁ, Lucie a KOCOURKOVÁ, Gabriela, 2018. Voluntary associations of municipalities as one of the instruments of regional development. Online. ISBN 1314-2704. Dostupné z: <https://doi.org/10.5593/sgem2018/5.3/S28.127>. [cit. 2025-02-15].

VITNEROVÁ, Marika, 2024. První společenství obcí mají na Jilemnicku. *Veřejná správa*. Roč. XXXV, č. 5, s. 24-25. ISSN 1213-6581.

VITURKA, Milan a kol., 2010. *Kvalita podnikatelského prostředí, regionální konkurenceschopnost a strategie regionálního rozvoje České republiky*. Praha: Grada. ISBN 978-80-247-3638-9.

Zefektivnění komunikace s veřejností v Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko. Online. Evropský sociální fond ČR. Dostupné z: https://www.esfcr.cz/projekty-opz/-/asset_publisher/ODuZumtPTtTa/content/zefektivneni-komunikace-s-verejnosti-v-mikroregionu-valasskomeziricsko-kelecsko?inheritRedirect=false. [cit. 2025-03-20].

Zefektivnění strategického řízení a plánování v DSO Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko. Online. DotaceEU.cz. Dostupné z: <https://dotaceeu.cz/cs/statistiky-a-analyzy/mapa-projektu/projekty/03-operacni-program-zamestnanost/03-4-efektivni-verejna-sprava/zefektivneni-strategickeho-rizeni-a-planovani-v-ds>. [cit. 2025-04-11].

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 Dobrovolný svazek obcí Mikroregion Valašskomeziříčsko-Kelečsko	42
Obrázek 2 Vývoj počtu obyvatel Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko v letech 2020-2024	46
Obrázek 3 Věková struktura obyvatelstva v Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko v letech 2020-2024.....	47
Obrázek 4 Podíl nezaměstnanosti v letech 2015-2024	48
Obrázek 5 Vzdělanostní struktura obyvatel Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko v roce 2024.....	49
Obrázek 6 Podnikatelské subjekty v Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko podle převažující činnosti k 1.1.2024	51

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1 Přehled registrovaných podniků a podniků se zjištěnou aktivitou podle právní formy v Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko k 1.1.2024	51
Tabulka 2 Přehled registrovaných podniků a podniků se zjištěnou aktivitou zemědělských podnikatelů v Mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko k 1.1.2024	52
Tabulka 3 SWOT analýza mikroregionu Valašskomeziříčsko-Kelečsko.....	67
Tabulka 4 Časová analýza projektu	75
Tabulka 5 Harmonogram projektu.....	76
Tabulka 6 Rozpočet projektu	77
Tabulka 7 Riziková analýza projektu	78

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

©	copyright
%	procento
a.s.	akciová společnost
a kol.	a kolektiv
CLLD	Community Led Local Development (Komunitně vedený místní rozvoj)
CLLD-U	Community Led Local Development-Urban (Komunitně vedený místní rozvoj ve městech)
Co ₂	Oxid uhličitý
č.	číslo
ČR	Česká republika
ČS	Československé
ČSOB	Československá obchodní banka
ČSÚ	Český statistický úřad
DSO	Dobrovolný svazek obcí
ENRAF	Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond
ESF	Evropský sociální fond
EFRR	Evropský fond pro regionální rozvoj
EU	Evropská unie
EUR	Euro
FS	Fond soudržnosti
IMD	Institute for Management Development (Institut pro management a rozvoj)
Kč	Koruna česká
LAU	Local administrative unit (Místní správní jednotka)
MAS	Místní akční skupina
MHD	Městská hromadná doprava

MMAS	Městská místní akční skupina
MMR ČR	Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky
MV ČR	Ministerstvo vnitra České republiky
NUTS	Nomenclature des Unites Territoriales Statistiques (Nomenklatura územních statistických jednotek)
odst.	odstavec
ORP	Obec s rozšířenou působností
písm.	písmeno
PPP	Public Private Partnership
Sb.	Sbírka
SR	Slovenská republika
SO	Správní obvod
s.r.o.	Společnost s ručením omezeným
spol. s r. o.	Společnost s ručením omezeným
SS	Soukromý sektor
RCI	Regional Competitiveness Index (Index regionální konkurenceschopnosti)
ŘSD ČR	Ředitelství silnic a dálnic ČR
ŘSZK	Ředitelství silnic Zlínského kraje
tj.	to je
tzv.	takzvaný
VMK	Valašskomeziříčsko-Kelečsko
VS	Veřejná správa
ZŠ	Základní škola